

Predmet IT-98-32-A, Tužilac protiv Mitra Vasiljevića

Transkripcija i redaktura transkripta: Fond za humanitarno pravo, 15.decembar 2005.

Četvrtak, 25. oktobar 2001.

Optuženi Mitar Vasiljević

Otvorena sednica

Optuženi je pristupio Sudu

Početak u 9.28 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA HANT: Molim da se najavi Predmet.

sekretar: Da, časni Sude, *Predmet IT-98-32-T, Tužilac protiv Mitra Vasiljevića.*

SUDIJA HANT: Izvolite, gospodine Vasiljeviću, možete da se vratite na klupu za svedoke.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet.

GLAVNO ISPITIVANJE: ADVOKAT DOMAZET

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, časni Sude. Gospodine Vasiljeviću, prekuće smo prekinuli negde kada ste govorili o vašem boravku u Užicu i to kada ste prebačeni na psihijatrijsko odelenje, da li se sećate?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Na tom odelenju ste ostali do kada, ako se sećate?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, do 28. jula, tako, u otpusnoj listi tako piše, do tad.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Po otpuštanju sa ortopedije, da li ste imali gips na povređenoj nozi?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Do kolena ili više od toga?

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Do kuka.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A po otpuštanju iz bolnice, dakle i sa psihijatrije, da li ste nosili gips?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate koliko dugo?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Posle istezanja noge, od 21 dan, nogu mi je stavljena u gips i rečeno mi je da moram gips nositi dva mjeseca. I stavili su nogu u gips do kuka. Posle 45 dana kratili su mi gips do pod koljeno, takozvana čizma, kako oni to zovu. Znači, posle 45 dana skratili su mi gips do samog koljena.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste za to vreme mogli da se krećete, da hodate?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Na štakama. Uz pomoć štaka samo, znači, drugačije ne mogu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste odlazili na kontrole, bilo da se radi o Višegradu ili Užicu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam iz Višegrada išao upravo na kraćenje, onaj, tog gipsa i na kontrolu. U Višgrad, znači, sam se morao javiti ljekaru opšte prakse, da dobijem tu uputu. A lječenje bi išlo po preporuci specijalista iz Užica, znači oni su bili nadležni za lječenje, samo mi pisali preporuke oni, vamo, za ljekare opšte prakse u Višegradi, kad se trebam javiti na kontrolu i tako. Isto sam se mor'o javljati i i psihijatru na kontrolu, a to sam činio i kad idem kod ortopeda, isto.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pominjali ste u vašim odgovorima da ste i u Višegradi i u Užicu snimani na rendgenu, da vam je leva noga snimana. Da li vi lično posedujete naki od tih snimaka i da li ste imali te snimke?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam imao sve te snimke, možda 10, 15 snimaka. Imao sam snimke i za 1992. godinu, od loma i za 1993. godinu, sve sam ja to imao umotano i to je kod mene bilo kući, pa sam ja, mi smo kući tako te stvari koje nisu potrebne za u kući stavljali na novu kuću. Sve što ne treba, stara garderoba, šta ja znam, obuća i tako, to što se ne upotrebljava puno, stavljali na novu kuću. I kad smo trebali maltati novu kuću, ja, žena, čerka smo sve što ne treba skupili i bacali to, da ne bi više premještali. Da li sam i tad te snimke bacio, ja ne mogu ništa, ja molim ženu i sad, sve mi tamo pretražuj, svaki čošak, sve i novoj kući i staroj, ali još nemam nikaki odgovora da su išta, sve su oni pretražili. Da li sam bacio, da li nisam, da li je žena, dijete, meni to ništa nije, onaj, u sjećanju. A imao sam te snimke sve i od kontrola, jer sam snim'o, kad idem na kontrole. Im'o sam najmanje jedno 10 snimaka, više, sigurno. I od 1993. godine, sve je to bilo umotano u jednu rolnu, a šta sam uradio sa njima, nikako ne mogu da znam. Uvijek bi', kad bi iš'o na kontrolu mor'o

prvo snimiti nogu, pa onda doktoru da pogleda snimak. Im'o sam slike i od kičme kad sam operis'o tu, sve sam ja te, kako je to došlo do toga da baš nijednog snimka nemam, ne znam. Možda oni još postoje negdje, ja sam ženu molio da pogleda, sve da pretresu i gore potkrovље i sve, ali još nema ništa.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Spomenuli ste snimanje kičme, kada je to bilo i da li je to bilo u vezi sa nekim lečenjem?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam im'o probleme sa kičmom od marta 1994. godine, imao sam i prije, ali od marta 1994. godine nisam mogao hodati više, tako reći nisam mogao hodati, bio sam skroz savijen do zemlje. I tako sam iš'o i u banju na liječenje i, Višegradsku Banju i nije mi ništa pomoglo. Bio sam gore 21 dan i na kontrole kod neurohirurga i neurohirurg, Davidović, jedan dobar neurohirurg stari, mi je rekao da moram operisati to. Da imam onaj, diskus herniju. I tako da sam u junu mjesecu upućen u Beograd, u zemunsku bolnicu, na neurohirurgiju, gdje je izvršeno snimanje i svi potrebni ti pregledi i da su mi operisali kičmu u Zemunu. Operisao mi je doktor, kol'ko se sjećam, doktor Radomir Vujović i tu sam na neurohirurgiji ostao devet dana, tako mislim, tu mi devet dana, a onda su me prebacili na rehabilitaciju, ista bolnica samo drugo odelenje, isto zemunsko to odelenje, ovaj, zemunska bolnica. I tu sam ostao, u stvari, morao sam ostati 30 radnih dana, radnih vježbi ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro, dobro, dovoljno je. Dovoljno ste o tome rekli, gospodine Vasiljeviću, da se ne zadržavamo jer to je, dakle, 1994. godina. Ja bih vas molio da mi objasnite, 1992. godine, po izlasku iz bolnice, da li se sećate koliko dugo ste bili oglašeni nesposobnim, ukoliko ste bili za vojsku, dakle da li su vas pozivali i kada prvi put posle te povrede?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Posle povrede 1992. godine, bio sam do samog kraja marta 1993. godine na bolovanju. Tada mi je zaključeno bolovanje, krajem samog mjeseca marta. Još je bilo i snijega tamo po onim planinama, kad sam otišao u selo Rujište, tamo su me rasporedili. Tu sam bio kod komande. Sa starijim ljudima, bolesni koji su, nisu mogli ići, šta ja znam. Nije nam dala tu neki teži zadatak. Bio je baš jedan Šušnjar sa mnom i on je lomio nogu, pa smo, obojica smo onaj, bili tu. I on kao, što je lomio nogu. On pad'o s motora, šta ja znam. I tu sam ostao jedno 15 do 20 dana. Onda su me prebacili u selo Paočiće, jedno dva-tri kilometra dolje prema Drini, jedno desetak dana, a onda sam iz Paocića u svoje selo, Đureviće. I tu sam ostao do 6. maja 1993. godine, to je slava moga oca, naša slava u stvari, Đurđevdan. Tu mi je došla i porodica, žena sa djecom iz Višegrada, na slavu. I popodne kad su trebali krenuti za Višegrad, da ih ispratim, podem sa njima i slomijem nogu ponova, 6. maja 1993. godine, na livadi okliznem se i slomijem nogu. I tako da sam 1993. godine ponova, znači, ovaj, doš'o je šofer, javili su. To je bilo jedno, pa blizu i 20 kilometara od Višegrada, moje selo ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro ...

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: I u Višegrad u bolnicu, snimali, lom debele kosti. I ponova me u Užice u bolnicu. Primio me doktor ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro, dobro. Gospodine Vasiljeviću, ne bih išao tako daleko, jer to nije period koji nas posebno interesuje, ali me intresuje vaše poznavanje oružja i upotreba oružja. Dok ste bili u vojsci, 1973. godine i 1974. godine, koje ste oružje dužili i s kojim oružjem ste vežbali gađanje?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam bio intendant i ja sam dužio, ovaj, četr'es'osmicu, pušku, puška M-48. Tako smo dužili svi mi vojnici u mom vodu, u stvari četa jedna koja ima tri voda. Mi, intendanti, nismo, ovaj, dužili neka posebna, onaj, jer mi smo intendanti ... Neka bolja naoružanja ili šta ja znam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Puška M-48 je stariji model, to nije ni poluautomatska ni automatska puška, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, pojedinačno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Međutim, sami ste rekli da ste dužili, 1992. godine, automatsku pušku jedno vreme?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li vas neko obučavao i da li ste bili obučeni za rukovanje tom puškom?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa nije me niko obučavao, mislim kaže ti kako ono ide, ovaj, pojedinačno, rafalno, ima onaj rukohvat ovamo ... Nije to teško shvatiti.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste nekada imali incident i neko povređivanje oružjem?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kažite najkraće o tome.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: 1993. godine na liniji, na Kladnju prema, u stvari nije, ovaj, to je 'vamo, onaj, kako se zove ... Slivanj, mjesto Slivanj. Bio sam na straži od 4.00. do 6.00 i kako, onaj, zora sviče, ovaj, treba da ustaju ovi što su sa mnom u bajti, još trojica ... Ja sam stavio, ovaj, đezvu da skuvam kafu na onu peć, a puška od jednoga, Nevenka, Nevenko Božić, on je ostavio vani pušku pod onom bajtom i kako je topio onaj snijeg pada u cijev ... Ja pitam: "Čija je puška ovamo?" kaže on: "Moja. Ubaci de" kaže "vamo, molim te." I ja, ovaj, još on meni reče zakočena je. Ja uzmem njegovu pušku, sklopim onaj kundak i da objesim gore da probam, opet da nije metak u cijevi, ona bila na pojedinačnoj i opali puška i rani se u

prst. I tako da su me prebacili tog jutra na Sokolac u bolnicu. I tu sam ostao, ja mislim, nešto oko 20 dana, ne znam tačno kol'ko.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste, gospodine Vasiljeviću, sem tog pucnja kad ste se ranili u nogu i onog što ste u vojsci vežbali, da li ste tokom ovih godina, 1992. godine, 1993. godine ili kasnije ikada pucali iz oružja?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da li sam pucao, ovaj? Pa nisam ja puno pucao, šta ako sam nekad za Božić, možda tako malo ili na liniji, kada čistimo, 'oćemo da čistimo oružje, onda obično moraš jedan metak, dva ispaliti, a ja nisam nikada učestvovao u nekim akcijama, da, da bi ... Nisam to. Pogotovo ja sam lomio nogu, ja nisam mog'o ni trčati, nisam, dva puta.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, vaše poslednje pitanje je sadržalo nešto šta nije bilo u odgovoru. Možda je važno a možda nije? Vi ste rekli: "Osim toga kada ste se povredili u nogu...", čini mi se da to nije bilo u odgovoru, tako da pitanje ne treba da sadrži sugestiju.

ADVOKAT DOMAZET: Da, vaša Visosti, optuženi je rekao da se povredio u prst. Ja sam shvatio da je to prst noge, jer je rekao ... Međutim, možda bi dobro bilo to ga pitati.

prevodioci: U našem jeziku se koristi ista reč za prste, na ruci i na nozi.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada ste rekli da ste povređeni u prst, da li se radilo o prstu ruke ili noge?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Noge, noge.

ADVOKAT DOMAZET: Ja se izvinjavam, trebalo je to pitanje ranije da postavim.

SUDIJA HANT: Ne znam da li je to važno, ali rekao sam samo zato što nije bilo u odgovoru.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Govorili ste o tome da ste dobro poznavali osobu, Stanka Pecikozu.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je Stanko bilo njegovo pravo kršteno ime ili ste ga tako zvali? Da li to znate?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ga znam kao Stanka, on je imao pilanu. Ja sam i radio kod njega. U stvari, ne da sam bio njegov radnik, nego, ovaj, posle posla ili kad sam na godišnjem odmoru, za stolariju, za svoju kuću. On mi je

napravio, onaj, stolariju. Stanko ja znam, sad šta more biti ... Stanimir, može biti to skraćeno. Ja ga znam kao Stanka.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Mogu li vam pokazati njegov izvod iz matične knjige umrlih, jednu potvrdu, da biste videli da li se radi o toj osobi o kojoj ste govorili, po podacima koji se tu nalaze?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET: Ja bih molio dokazni predmet D-17 i D-18, koji su na engleskom, a ja će predati iste te dokaze D-17-1 na BHS-u i D-18-1 na BHS-u. Ja bih molio da se pokažu optuženom.

SUDIJA HANT: Kada kažete da je to dokazni predmet Odbrane, to još uvek nije postao dokazni predmet. To je dokument kome ste vi dali broj 17, je li tako?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da, časni Sude, tako je. a li se radi o osobi o kojoj ste govorili, Pecikozi?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Stanimir, da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Stanimir, a u uverenju стоји ..

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pecikoza Stanimir.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Izvodu, a u uverenju ..

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da, otac Mikajlo, odlično znam, majka Andelija, znam mu ženu, znam mu i sina Mirka i čerku ..

ADVOKAT DOMAZET: Hvala. Ja bih molio, vaša Visosti, da ovi dokazi uđu u spisak dokaza i to izvod iz matične knjige umrlih Pecikoze Stanimira, pod D-17 na engleskom i D17-1 na BHS i D-18 ... To je uverenje o smrti, gde стоји Stanko, Pecikoza, Mikaila, Stanko. D-18 je engleska verzija, D-18-1 BHS.

SUDIJA HANT: Imate li prigovora, gospodine Grum (Groome)? Da li ste dobili primerak ovog dokumenta?

TUŽILAC GRUM: Mi smo juče dobili te dokumente, ali ih nisam danas doneo. Gledam samo na grafoskopu i potrebna su mi izvesna objašnjenja.

prevodioci: Molimo usporite, zbog prevodioca. Molim vas usporite, gospodine Grum.

TUŽILAC GRUM: Izvinjavam se. Da li je ovaj dokument fotokopija originalnog dokumenta? Na njemu je datum septembar 2001. godine. Potrebno je, dakle, da se objasni kako je do toga došlo?

SUDIJA HANT: U čemu je stvar? Zbog čega vam je porebno da dokažete njegovu smrt? Da bi ste objasnili zašto ga ne možete pozvati kao svedoka ili da dokažete datum njegove smrti?

ADVOKAT DOMAZET: Da, datum smrti je u pitanju. Tačno je da je ovaj izvod u Višegradi izdat 27. septembra 2001. godine i posedujemo original toga. Ovo su fotokopije izvoda iz matične knjige umrlih. A ovaj drugi dokument smo dobili kao fotokopiju, to je uverenje vojnih vlasti o tome da je Pecikoza Stanko poginuo 20. juna 1992. godine. Tu imamo samo fotokopiju.

SUDIJA HANT: Gospodin Grum je ukazao na datum koji je na dnu strane, datum iz 2001. godine, znači da je taj dokument tek sada izdat?

ADVOKAT DOMAZET: Vaša Visosti, ako mogu da kažem, gore u vrhu je upisano pod kojim rednim brojem je i koje godine upisana smrt. Stoji da je upisana pod rednim brojem 24 za 1992. godinu. Svaka stranka koja traži takav izvod, dobija, a na dnu se napiše kada je izvod dat, jer to je, dakle, izvod iz matične knjige umrlih, a ne original koji dobija bilo ko, ko potraži. Zato ovde dole datum, broj zahteva koji je podnet i datum kada je ovaj izvod izdat, a gore стоји kada je upisan u njihovu originalnu knjigu.

SUDIJA HANT: Da li je to objašnjenje? Da li to znači da svako može da ode i da traži to uverenje? Znači, to je kopija iz nekog zapisnika, a onda se dole stavi datum kada je ta potvrda izdata? Ako se tako stvari odvijaju u Jugoslaviji, ako je to moguće, onda nema problema. Drugde se dobije samo uverenje o smrti i ono se čuva, ali vi ste išli da tražite to uverenje zbog dokaza, zar ne?

ADVOKAT DOMAZET: Upravo tako, vaša Visosti. Još za jednu osobu koja je u međuvremenu poginula, videćete, postoji istovetan ovakav dokaz, izdat istog dana, a, naravno, radi se o drugom licu i drugom datumu smrti.

SUDIJA HANT: U redu. Gospodine Grum, to je vrlo jednostavno objašnjenje.

TUŽILAC GRUM: Onda nemam nikakvih prigovora.

SUDIJA HANT: Onda će to da bude dokazni predmet D-17 i D-17-1 i D18 i D18-1. Da li imate primerke i za nas?

ADVOKAT DOMAZET: Da, časni Sude.

SUDIJA HANT: Da li imate i jedan primerak dokaznog predmeta za svakog od sudija iz Pretresnog veća?

ADVOKAT DOMAZET: Da, da, časni Sude.

SUDIJA HANT: Nemamo prevod na engleski.

ADVOKAT DOMAZET: Ali morate da imate prevod na engleski, ja sam ga dao.

SUDIJA HANT: Ako vi to kažete.

ADVOKAT DOMAZET: Da.

SUDIJA HANT: Sada ćemo da vidimo. Možda će sada predstavnica Sekretarijata (Registrar) da ga nađe.

sekretar: Imamo više primeraka na BHS-u, ali nemamo englesku verziju.

SUDIJA HANT: Izgleda da imamo jako puno primeraka na BHS-u, ali ne i na engleskom.

ADVOKAT DOMAZET: Mislim da sada imate dovoljno primeraka.

SUDIJA HANT: Da, sada ih imamo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, da li ste poznavali osobu koja se zvala Mitar Knežević?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Od kada ste je poznavali i kako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, on je rodom iz Župe, o'zdo, s mog kraja, Nismo mi blizu, jedno 10 kilometara. Im'o tu kuću od Prelova, pa tamo, kako se zvalo, Omar, kako, ne Omar, Stari Grad, kako. Nisam ja sa njim nikad ništa ... Onda je on radio u Dubrovniku, gdje dolje ne znam ni ja. U ratu je došao u Višegrad.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li vam je nešto poznato o tome šta je on u toku rata radio?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, čuo sam da je radio sa, da je bio sa Lukićem u grupi, da je pravio ta zlodjela.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: On je imao isto ime kao i vi. Da li je još neko, uopšte, u Višegradi i okolini imao takvo ime?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, jeste, ima, samo to su, ovaj, rijetka imena, Mitar, baš rijetka. Ja znam možda jedno četiri, pet koji se zovu Mitar u Višegradi, svega. I stari i mlađi, sve. Rijetko ime.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja bih vam pokazao njegov izvod, s tim pre ... Da vas pitam, da li je osoba živa?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pokazao bih vam izvod iz matične knjige umrlih, za Knežević Mitra, da vidite da li se radi o toj osobi o kojoj ste govorili.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li to taj Mitar Knežević o kome ste govorili?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET: Ja molim da izvod iz matične knjige umrlih za Mitra Kneževića pod brojem D16 u engleskoj verziji i D16-1 u BHS verziji, bude uveden kao dokaz.

SUDIJA HANT: Imate li prigovora, gospodine Grum?

TUŽILAC GRUM: Ne, časni Sude.

TUŽILAC GRUM: U redu, hvala. Dokazni predmet D16 i D16-1.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I još samo o jednoj osobi. Spominjali ste vašeg rođaka Žejka Sikirića i njegovu sahranu. Ja bih vas molio da pogledate izvod iz matične knjige umrlih Željka Sikirića i potvrdu manastira o njegovoj sahrani, da vidite da li se radi o tom licu o kome ste svedočili. Izvod iz knjige umrlih je D19, a potvrda je D14.

SUDIJA HANT: Ima li prigovora, gospodine Grum?

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, ja bih samo htio da pogledati taj dokument, jer ga nisam video.

SUDIJA HANT: U redu. Imate 19, a sada i 14.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

SUDIJA HANT: Imate li prigovora, gospodine Grum?

TUŽILAC GRUM: Nemam prigovora, časni Sude.

SUDIJA HANT: Dokazni predmeti D14, 14-1 i D19, 19-1.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, kada ste opisivali događaje u Sasama 7. juna i vaš odlazak, da li ste do 14. juna i ukoliko jeste, kada, viđali osobu pod imenom Milan Lukić. Dakle, između 7. juna, o čemu ste svedočili, do 14. juna, 1992. godine, naravno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ne znam da sam ga viđao. Jesam, najvjerovatnije, ali nisam više sa njim nikad kontakt imao, tu, do tog 14. juna. Nisam, ovaj, uopšte sa njim više. Nisam ni mogao. Vidio sam šta je uradio, šta sad. Da sam ga viđao na ulici možda da prolazi autom, tako.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, ako razumem, dozvoljavate mogućnost da ste ga viđali u kolima ili u prolazu, ali da sa njim niste bili u neposrednom kontaktu za to vreme, da li sam dobro razumeo?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste ikada, do vašeg hapšenja, čuli da su neki ljudi preživeli streljanje u Sasama, kome ste vi prisustvovali?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Možete li da kežete kada ste čuli i od koga?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To sam čuo možda 1994. godine, 1995. godine. Čuo sam od Milomira Obradovića, Miće po nadimku, koji je bio zarobljen u Goražde. Mislim, jedno godinu i po dana, dvije, ne znam tačno kol'ko. On je, inače, konobar bio, kolega moj, bio mi je šef.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Šta vam je on rekao?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa rekao mi je da, ovaj, dok je bio zarobljen da mu je jedan od preživelih pričao za taj incident u Sasama. Mislim da je tako kako ih je Lukić pokupio i ovaj i ta dvojica i odveo na Drinu streljati i da sam i ja bio kad su streljali, tu prisutan. Nije on tada govorio da sam ja direktno učestvovao. Ja sam rek'o: "Jes', tačno, bio sam ja, znam." Baš je pominjao da je Meho Džafić, taj naš kolega, tad streljan. Tako da ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li vam rekao ko je od preživelih njemu to pričao, ali vas molim, ako jeste, da ne upotrebite njegovo ime, nego da pogledate spisak i broj pod kojim je upisano ...

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja se izvinjavam, meni su neki dan u pritvorskoj jedinici (Detention Unit) došli oni, stražari, ja sam taj spisak bio odnijeo, pa su ovaj, poslužilac tada iz Sekretarijata, javili da je taj dokumenat, je kod mene. Ja sam to pred'o stražaru tamo u pritvorskoj jedinici, spisak svjedoka ... Uš'o mi je stražar u ćeliju ...

SUDIJA HANT: Imate li kopiju? Dobićete kopiju, gospodine Vasiljeviću. Jesu li tu napisani brojevi 3 i 4 uz ta dva imena?

TUŽILAC GRUM: Da, časni Sude.

SUDIJA HANT: Hvala.

prevodioci: Mikrofon, molim.

SUDIJA HANT: To je, dakle, kopija dokumenta P164.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Svjedok 32, VG-32, 032.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, Obradović vam je rekao da mu je svedok VG-032 to pričao, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste u tom vremenu, a do vašeg hapšenja, čuli da se i preko nekih medija u bosanskoj Federaciji, govori o tome ili o nečemu u čemu ste vi, navodno, umešani?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: 1994. godine dobio sam jednu kasetu, gdje je snimljeno sa ovoga kasetofona, radija u stvari, gdje se govori kako je, početak tamo, što je snimljeno, Milan Lukić u Višegradsку Banju doveo pet Muslimana, bili su pritvoreni pet-šest dana, tu kao uzeo zlato, novac, šta znam, sve, da je nekoga čoveka po prezimenu Šišić tukao toliko da su mu, kaže, oči iskočile iz glave. I tako sve, šta znam. To je prvi dio. Pa govori, a sad neću pominjati njegovo ime, jer najvjerojatnije čovjek i svjedok Tužilaštva, mogu napisati ime tog čovjeka, u stvari, onda, nisam završio ... I njih, kaže, pustao jedan naš komšija Srbin, ne pominje ime, e onda, druga priča ... Govori svjedok koji je ovdje javno svjedočio, pa mogu pomenuti njegovo ime, Spahić Ferid, kako su oni nastradali u Rogatici i pominje imena dvojice iz Višegrada, to je on tu i posvjedočio, dvojici Srba koji su bili tu prisutni, koji su izvršavali to streljanje. E onda kaže, još jedan masovni zločin dogodio se u naselju Bikavac, gdje je Momir Savić, Zoran Sekulić i Mitar Vasiljević, natjerali veći broj Muslimana u kuću i zapalili je, tako da su svi izginuli, a ostala je samo živa jedna žena. To govori spiker, a ova dva prethodna slučaja govore lično svjedoci. Meni je to bilo toliko neprijatno da me obuzela panika, ali znam da nisam, pogotovu ja sa

Momirom Savićem i Zoranom Sekulićem nisam nikad to, ovaj, ni bio kod njega, ni u vojski. Momir Savić je, inače, bio gore. Šta je bio, komandant, gore u svom kraju, Drinsku. E to sam tako čuo. Kasnije sam čuo od ljudi da je osoba koja je preživjela na Bikavcu, bila liječena u Francuskoj (France) i da je davala izjavu na televiziji, gdje pominje Milana Lukića i njegove te ostale ljude. I ja pitam da l' pominje mene: "Ne." E onda mi je bilo daleko lakše, jer govori osoba koja je preživjela. Kasnije, možda, 1997. godine, kad ne znam tačno. Bila je knjiga napisana o svim tim događajima u Višegradi i govori ta preživjela osoba, govori ko i koji ljudi, koja grupa, ne pominje mene. E onda sam ja, kako, bilo mi je daleko lakše, jer govori osoba koja je preživjela, nije me pominjala i tako da onda, ja sam bio rasterećen sa tim problemom.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, u transkriptu je zabeleženo da je svedok rekao "Miko Vasiljević", a ne Mitar Vasiljević, no mislim da je iz njegovog odgovora jasno da je njegovo ime spomenuto.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da, časni Sude. Spomenuli ste jednu godinu, tu knjigu, čini mi se da ta godina ne može da bude. Setite se koja je to godina.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam šta sam rekao, 1996. godina ili 1997. godina, za knjigu govorim.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: U redu. Stajala je 1967. godina, što je nemoguće.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja se izvinjavam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Obzirom da, kako kažete, čuli ste od ovog Obradovića za ovu priču svedoka, čuli ste od drugih za vaša pominjanja. Da li ste razmišljali o tome da možete biti uhapšeni i dovedeni pred sud?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ja nisam, ja znam da nisam oružje, razdužio sam, za taj incident u Sasama, Pionirska mi uopšte nije bila poznata do Haga (Hague), za taj incident da sam optužen. Na Bikavcu znam da isto nisam bio. Ja ne bih, kako bi ja primio u kuću vojnike francuskog SFOR-a (Security Force), da sam ja pravio ta tri zločina? Zar bih smio?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jeste li sve vreme stanovali u Ulici Vojvode Stepe u Višegradi? Da li ste ikada u nekom periodu napuštali Višgrad duže i bili odsutni?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: U Ulici Vojvode Stepe stanujem zadnjih 20 godina, znači, više, 25, od 1976. godine. Nikad nisam napustao kuću duže vremena, osim, ovaj, ovo kad sam bio u bolnicama i kad sam završio sa liječenjima, kad sam išao na liniju, po sedam dana, tako, kol'ko. Nisam nikada radio vani, negde van Višegrada, niti sam radio u inostranstvu negdje.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, za sve vreme ste i radili i živeli u Višegradi i živeli u toj kući koju ste označili?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jeste li pod vašim imenom i prezimenom izdali kuću vojnicima SFOR-a?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, da li su i oni znali vaš identitet, odnosno da se vi zovete Mitar Vasiljević?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Tako smo ugovor naveli i takav ugovor sam ja dobio od njih. I ne samo to ime i prezime, nego i ostale, ovaj, dogovore koje smo se mi dogovorili, oko kirija, oko, tako, šta treba za jedan ugovor, tako.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I oni su bili, taj period, pored kuće u kojoj ste i vi stanovali, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Oni su bili u novoj kući, a ja sam bio ovamo, gdje sam i bio cijelo vrijeme.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I to je trajalo, koliko?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, mislim da su 14. jula 1999. godine i do samog hapšenja, 25. januara 2000. godine. Nisu jedni vojnici samo, onaj, bilo je tri grupe, znači, jedna grupa, pa odu, pa druga, pa treća. Po sedam vojnika u svakoj grupi.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jeste li se vidjali sa njima za to vreme, kontaktirali?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Svaki dan, mi smo bili pet-šest metara kuća od kuće. Oni su dolazili kod mene, nekada ako bi, ovaj, da im žena spremi, ovaj, nešto kupe, ovaj, namirnice. Bili su vrlo dobri, korektni i pozovu i oni nas u kuću gdje su stanovali. Prema djeci su bili vrlo pažljivi, uvek donijeli oni nešto djeci kupiti, pogotovo onom mlađem sinu, u stvari sina imam jednog, mlađem dijetetu. Često sam sa njima išao i u grad, sjedili smo. Onda kad dođe neka nova grupa, obično gdje su, najbolja hrana, najbolji restorani, tu bi onda oni, odem sa njima prvi dan. Išli smo u Banju često na bazen. Onu veče, prije, na dan hapšenja, onu veče su bili kod mene, 24., znači, sjedeli u kući. Bili smo stalno zajedno. Uvek bi' ja njima pomog'o ako ... Ako se ne mogu sporazumiti, onda bi riječnik izvadili, našli bi mi šta treba, da se kupi i onda bi ja otiš'o sa njima u grad i prodavnici, rek'o bi ja onom trgovcu: "Treba to, to i to." I onda bi oni to uzeli i tako. Znači prije se dogovorimo po riječniku, nisam ja znao pričati francuski, pa tako, niti je neko znao iz mog ... Djeca, ona mala curica, engleski, pa ona bi to, ako se ona dogovori, ali nije ni ona nešto vješto znala, nije

znala puno. Mi se svaki dan viđali, pa ja, normalno, moram, jer tu sam ja, kuća do kuće.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete li mi reći nešto, ali najkraće, ono šta smatrate bitnim, vaše samo hapšenje, gde je bilo, kada i kako, pod kojim okolnostima?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam uhapšen u novoj kući, išao sam iz grada, oni su išli kolima, ja sam njih zaustavio pitao: "Hoćete dolje, kući?" "Hoćemo." Stali mi. Kad smo došli kući, kaže jedan vojnik da nije radijator u redu. Radijator smo zvali one peći, nismo mi znali, onaj i šporet, radijator je ... I, ovaj, gore da vidim, onaj, pogledam dolje na osiguračima, na tabli ako nije, da li ima struje, ima. Sad rek'o' šta će ako bude, onaj, oni grijači, treba dva dana da se to o'ladi. Šta ću, kako, šta ću njima za grijanje. I gore kako sam ulazio u, na sprat, samo sam video maskirane vojnike. Stavili su mi kapu na glavu, u uši, onaj, neke tampone, svezali na neka nosila, kako, ne znam ni ja više šta je bilo i tako ... Kola i dalji transport. Ja nisam video nijednog od vojnika koji me hapsio, bili su maskirani, ne mogu reći. Onda su mi ti drugi, ovaj, šta ja znam ko, policija, koji, ta ne znam, imali su kape na glavama.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, vi niste znali za taj postupak i uhapšeni ste na osnovu tajne optužnice. Da ste znali da je pokrenut postupak, da li biste se odazvali pozivu ovog Suda?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Odazvao bi' se svakako i da sam znao, ja bi' se prvo obratio ovim vojnicima, da sam ja znao da se teretim za te kuće na Bikavcu i u Pionirskoj, to, jer ja sam imao urednu dokumentaciju, bolničku. Ja bih njih, na kraju krajeva i zamolio da oni meni pomognu, da mi kažu kako, kome da se javim, da bi' ja stupio u kontakt s nekim nedležnim, pa da kažem: "Evo, ja se slažem s tim, ali vi to morate provjeriti." Pa sad, ako kaže meni: "Hapšenje", hapšenje. Zašto ja bi' ... Dokazivat' tu. Da se krijem, pa gde bi se krio čitav život? Kako bi se krio? Neće, doć' će i Lukić, ne može se on krit'. On može, to je sramota jedna, ja tu ležim, nemam pojam šta on radio i palio te kuće i toliku djecu i ljude i ... Meni je to stvarno neprijatno i pred Pretresnim većem i zbog žrtava i te djece i sa ... Nemam pojma ja o tom ... Meni je žao, žao porodica tih ljudi, pa djeca su tu, pa žene, pa ... A šta ja mogu tu? Nemam pojma. A nadam se ja da ću ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću imam samo još dva-tri kratka pitanja. Da li ste ikada nosili brkove?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, nije. Nikad.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste imali neki nadimak?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li vam je poznat nadimak "Mrkela". Da li je postojala osoba, eventualno da ste je znali, koja je imala takav nadimak?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: U mom komšiluku je bio Mrkela, nadimak. Poginuo je u ratu. Mlađi od mene bio dobro, Vranac, Vranac Duško, Duško. Malo dalje od mene tamo ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A da li ste čuli da su za vas pisali da ste takav nadimak imali i da ste pod tim nadimkom učestvovali u nekim akcijama?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, Mitar Vasiljević zvani Mrkela? Ma to su, nije me nikad niko zvao, ja ne znam odakle to da ... Ono je bio jedan fudbaler Zviježde, Mitar Mrkela, pa neko to tako, možda, šta ja znam ... Nije mene, nisam nikad bio, onaj, mene nikad nije, Mrkela. Nije nikad zvao. Znam ovoga Mrkelu, što sam rek'o.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, vi lično niste imali nikad nadimak niti nadimak Mrkela?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne.

ADVOKAT DOMAZET: Hvala. Ja nemam više pitanja, vaša Visosti.

SUDIJA HANT: Gospodine Grum, izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: TUŽILAC GRUM

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Zamoliću samo da se pomeri grafoскоп, kako bih mogao da vidim gospodina Vasiljevića. Gospodine Vasiljeviću, zamoliću vas da pogledate dokument koji je pred vama, P164. Izvestan broj ovih ljudi je došao u Sud i oni su svedočili da su vas prepoznali i ovde su pokazali na vas u sudnici. Želim da vas pitam sledeće, kada su neki od ovih ljudi došli u sudnicu, da li ste vi ikoga od njih prepoznali, da li ste znali njihovo ime. Znači, kada bi ušli u sudnicu, da li biste i jednog od njih odmah prepoznali, znali kako se zove? Molim vas da pogledate listu i kažete da li na njoj ima takve osobe?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ima.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da mi kažete koje su to osobe, ali samo broj, molim vas?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja će vam prvo reći za osobe koje nisu tražile zaštitu, poznajem obojicu. Polju Mesuda i Spahića Ferida, njih poznajem. Ja će ići redom: VG-32, VG-55, 59, 61, 87, 115. A, 014, ovaj, da me je neko prije pit'o za

prezime i ime, ne bih znao, znao iz viđenja, iz sjećanja. E, onda, ovdje nema, znači i ovaj nije svjedočio pod, javno je svjedočio ... (*izbrisno po nalogu Pretresnog veća*) ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Osim ljudi koje ste znali po imenu kada su ušli u sudnicu, čini mi se da ste rekli za 014 da za njega niste znali kako se zove, a što se ostalih tiče, da li za njih možda možete da kažete da ste ih znali, da ste ih videli u Višegradi, možda u restoranu, ali da niste znali kako se zovu kada su ušli u sudnicu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam rek'o za 014, to, ovaj, vidi iz izjave 014, ali da sam ga sreo negdje, ne bi mu znao ni ime ni prezime, ali sjećam mu se lika. Za 013, 018 ne bih se, ovaj, ne bih mogao, 38 pogotovu, pošto se radi o djetetu. 55, 59 bi', 61 bi', sjetio se uvijek. 77, ne bi' se mog'o sjetiti. 78 ne bi isto mogao, e, izvinjavam se, ja ne znam 081 da l' sam rek'o da bi' je poznao, bi' poznao i nju dobro, nju sam dobro poznavao, ona je iz mog, nije komšiluka, ali blizu, jedan kilometar, ne znam da l' sam rekao da sam je poznavao. 84 isto ne bi', radi se o mlađem djetetu. 87 poznao sam iako je video linkom. 101 ne. 105 ne. 115 da, poznao bi' je i da sam je video na ulici negdje, a ovog 014 poznao bi' ali ne bi' mu znao ime i prezime.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Hvala vam. Sada ću da vam postavim pitanja u vezi sa nekima od ovih osoba. Počnimo sa osobom VG-81. Vi ste nam upravo rekli da ste živeli na, otprilike, kilometar udaljenosti od te osobe, je li to tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Ona je živjela ... U stvari nije ona tu, izvinjavam se ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Nemojte da kažete gde živi ta osoba, samo recite otprilike. Možete li da nam kažete koliko ste godina poznavali osobu VG-81?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, reći ću vam, poznavao sam je, pa ne znam tačno, ali dugo, jer ja sam radio u ugostiteljstvu, ona je radila, pa neću vam reći gdje, dolazili su oni tu, onaj, mi smo dijelili te tople obroke. Znam je dobro, znam joj brata. Znam joj ime brata. Brat joj je stanov'o, u stvari, dolje u komšiluku, ona je tu prolazila, a ona je bila udata gore u gradu, e gdje je u gradu stanovaла, ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A tada kad je ona dolazila u vaš restoran, da li bi se moglo reći da ste razgovarali sa njom?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ona je kao gost dolazila tu, oni su doručkovali, znate, na pauzi onoj, za vrijeme radnog vremena. I ne samo da je tako poznajem, poznajem je ja i sa ulice i poznajem je dobro.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li biste mogli da procenite da li ste je u toku godine videli više od, recimo 100 puta?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ne 100 puta. Ne, pa ne toliko, ali nije to ni potrebno da ja nju, da je ne mogu poznati. Nisam ja radio uvijek na jednom

mjestu. Taj restoran je blizu opštine. A ako sam, recimo, radio u hotelu "Višegrad", tamo nisu dolazili na doručak, ako sam radio u Banji, znači, nisu, ne 100 puta godišnje, ali dobro je poznajem, znam joj i brata dobro. Znam joj ime brata. Znam i gdje je brat radio isto.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pređimo sada na VG-84, nešto nije sasvim jasno u transkriptu u vezi sa ovom osobom. Možete li da nam kažete da li ste vi ovu osobu prepoznali kada je ušla u sudnicu? Da li ste je poznavali ranije?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ako se ne varam, mislim da se radi o osobi koja je imala ... Koja je rođena 1987. godine, ovdje se radi o djetetu, je l' tako?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da, samo da pojasnimo, da li ste vi prepoznali tu osobu, osobu 84 kada je ušla u sudnicu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To je dijete bilo, ja nisam to, daleko ono od mene bilo. On je na selu dolje, nisam ja, ne bi ga, nisam ga ja znao ni kao dijete, nikad ja nisam znao.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A VG-87, možete li da nam kažete koliko dugo ste poznavali tu osobu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Njega znam dobro isto.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko godina, otprilike, poznajete VG-87?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja njega znam i kao dijete.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li bi se moglo reći da ste tokom vremena sa njime imali priliku da razgovarate više puta?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A VG-115, možete li da nam kažete koliko dugo poznajete tu osobu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ne znam kol'ko dugo, ona je rodom iz jednog grada, neću govoriti taj grad, znam da je bila udata za jednog čovjeka, u stvari, tamo se oženio pa je doš'o sa njom u Višegrad, pa se preudala za drugog, jer ovaj čovjek je bio moj o'zgo, koji je prvi bio njen muž je o'zgo iz mog kraja. Znam da je radila u jednoj firmi. Da sam imao nešto posebno neke kontakte sa njom, nisam nikad, tako.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete otprilike koliko godina vi poznajete tu osobu ili možda da nam kažete koje godine ste vi nju prvi put upoznali?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ču da vam kažem, ja nisam znao njeni ni ime ni prezime, ali je znam kao osobu. E kad je, kad je ona došla u Višegrad, ne bi' vam mog'o tačno ništa reći.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li to više od pet godina?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa tako, možda, ne znam tačno da vam kažem, tako možda, kako se udala, možda tako. Kad bi uzeli 1992. godinu, tako možda, možda i više, al' tako.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A da li bi to možda moglo biti 10 godina?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam. Ne mogu vam reći, ovaj ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ali bar pet godina, slažete se sa time?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, poznavao sam je iz viđenja sa ulice, kad je vidim.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, ja ћu vas, dok vas budem ispitivao, tražiću od vas neke informacije. Tokom davanja izjave, istakli ste strah za vašu porodicu ako budete pominjali neke osobe. Moja namera nije da ugrozim vašu ženu ili decu ili prodicu. Ja ћu da vam postavim neka pitanja, ali ako vi mislite da bi to moglo da ih dovede u opasnost, onda vi to recite Pretresnom veću i onda ћemo da se dogovorimo šta sa tim da radimo. Da li razumete?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, ja bih vas opet zamolio i vas i Pretresno veće, kada budemo govorili o osobama iz, da to bude, ne bude javno, neћu govoriti ni o kojim osobama, jer meni je dijete na fakultetu, brat u Beogradu, jedan, ovaj, jednog brata imam, sestra jedna, pa da vi to nekako na drugi način formulišete.

SUDIJA HANT: Možda bismo mogli da dodamo imena na ovaj spisak?

TUŽILAC GRUM: On je tražio samo za dve osobe da se ne spominju, ali možda ih ima više.

SUDIJA HANT: Možda bi najbolji način za ovo bio da ako ne želite da se konkretno ime spominje, možda bi bilo najbolje da vi napravite listu tih osoba, tako da mi svi znamo da vi ne želite da se ta imena pominju. Da li vi možete da napravite taj spisak za vreme sledeće pauze?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Možem, časni Sude.

SUDIJA HANT: Dobro.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Časni Sude, ja neću da spominjem ništa šta bi moglo da dovede do pominjanja tih imena pre pauze. A sada ћu da vam postavim nekoliko pitanja u vezi sa kumstvom u srpskoj tradiciji. Vi ste nam rekli da je vaš otac bio kum Milanu Lukiću i bratu i sestri Milana Lukića, je li to tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sada ...

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Izvinjavam se, da vam, ovaj, da vam to pojasnim. Ja sam rekao da je krstio Milana Lukića i njegovu braću i sestre. A kum je drugo, mi smo kumovi. Ja mislim da sam rekao da je krstio, što znači, normalno, kum da je, da je on krstio njih, ali pod to spada i da je kum, kumovi, a da je recimo da je Milanovog oca krstio moj đed ili prađed, tako, šta ja znam, prije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U srpskoj tradiciji, da li krsni kum ima doživotnu obavezu, dužnost da štiti svoje kumčiće, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Doživotno je dužan da krsti, da vjenča, da, nije obaveza, ali ne valja da se prekida, to je kaže griota i nije, to je redak slučaj da neko prekine kumstvo. Ne valja to da se zamjere kumovi, da moraš mu krstiti dijete. Pa ja znam slučajeva gdje kum dode iz Australije (Australia), krsti dijete čovjeku u Višegradu, znači nema tu puta koji, jedino bolest je l' tako, ali onda bi mor'o sačekati pa da obavi taj čin.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A što se vaše dece tiče, ko je njima kum?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Moju djecu je, ja sam vama rekao da su sve familije Vasiljevića i Lukića izmješano kumovi, e meni ne bi, znači, mogao krstiti djecu Milan Lukić ili njegova braća. Meni krsti Luka Lukić djecu. Pa ćerku mi je krstila njegova majka, a on mi je krstio sina, Luka Lukić. A ja, znači, ne bi mog'o Luki Lukiću krstiti dijete, njemu ne bi mog'o, jer on krsti meni.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A da li, koliko vi znate, Milan Lukić ima dece?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ima jednu ćerkicu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste učestvovali u krštenju njegove ćerke?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, ja sam je krstio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, vi ste kum ćerke Milana Lukića?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko ona ima godina danas?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, možda četri-pet godina, tako.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: To znači da je ona bila krštena 1996. godine?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ja mislim da je imala jedno dvije godine, dvije i više kad sam je krstio. Možda i 1998. godine, 1997. godine. Ne znam tačno, onaj, ali mislim da je 1997. godina, 1998. godina.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi ste u utorak, dok ste svedočili, rekli da osobe koje su kumovi idu jedne drugima na svadbe, da li se sećate da ste to rekli?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste, svadbe, slave, ovaj, tako u goste. Na sahrane isto, dužan si otići kad je sahrana, smrt, ako si tu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je Milan Lukić bio na vašem venčanju?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Mene isto znači, ne može on mene vjenčati. Mene isto vjenčao Luka Lukić.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ali da li je on bi na vašem venčanju?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je Milan Lukuć oženjen?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vi bili na njegovom venčanju?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam njega vjenč'o.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, vi ste njemu bili venčani kum na venčanju?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada se oženio?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, 1995, 1996. godine, tu od te dvije godine jedna godina.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: On u letu 1992. godine nije bio oženjen?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi ste sada spomenuli i sahrane i čini mi se da rekli da kumovi imaju obavezu da idu na sahrane jednu drugima, je li to tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I ...

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja se ... Samo, ovaj, da kažem i ovo, sad, nije ono obaveza, sad ako ti ne možeš doći na sahranu, red bi bio, svakako, to bi bila obaveza, znači red bi bio. Ako si tu u mjestu gdje se to održava i to, bila bi sramota da ne odeš na sahranu, da se, ovaj ... Svak' bi te pit'o: "Kamo ti na sahranu?" I tako. E sad, ako sam ja, recimo, u Beogradu, a da dođem u Višegrad, tu već nije neka obaveza. Ali za krstiti, za vjenčati, to je obaveza, da sam ne znam gdje, jer ne bi on, znači, on bi mor'o čekati da sam, primjera radi, ja bolestan, da sam u bolnici, onda bi on mor'o čekati da ja ozdravim pa da dođem, pa da to završim. Ne bi smio menjati kuma.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Između 1992. godine i vremena kada ste uhapšeni, da li je bilo sahrana u vašoj porodici ili porodici Milana Lukića i da li ste na tim sahranama bili, a i Milan Lukić?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ne, ne, meni nije niko umro, a nije ni njemu, nije ni njemu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Postaviću vam jedno vrlo hipotetičko pitanje, da bih bolje shvatio ovaj odnos između kumova, na primer, ako se vaša žena i žena Milana Lukića, ako se njih dve ne slažu, da li bi to onda uticalo na vezu koju vi imate, taj odnos kumstva između vas i Milana Lukića?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da prekinemo, mislite, kumstvo?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da, da li bi to dovelo do prekidanja kumstva?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne bi, ne bi, znači bili bi dužni da, ovaj, to izgladimo, da vidimo ko griješi, što, ali ne bi, ne bi smio dovoditi to kumstvo u pitanje, ne bi smio nikako.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li bi bilo u redu reći da je odnos dva čoveka koji su kumovi, da li je taj odnos jednak snažan kao odnos dve osobe koje su braća, na primer?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, kako da vam to objasnim, s bratom razgovaraš bratski. Ali mislim da bi, ako bi te brat nešto molio, pa ti nisi za to i ako ovaj, odustaješ, ti kažeš: "Neću ti ja to uraditi." Ili, ako bi treb'o, primera radi, da daš bolji obrok bratu ili kumu, daćeš kumu. Tako raditi, ako tako mogu ... Znači da bi, sad dva obroka, da bi bolji dao kumu, kad bi bilo dao bi bolji kumu. E sad, koga više voliš, to je druga priča, brat je brat. Znači kum nije, on nije krvno srodstvo.

TUŽILAC GRUM: Možda sada treba da odemo na pauzu.

SUDIJA HANT: U redu. nastavićemo u 11.30.

(pauza)

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, upravo su mi predali papir sa imenima koja optuženi ne želi da se pominju u javnosti. Ne znam da li biste vi hteli da to sada rešimo. Radi se o listi od 19 imena.

SUDIJA HANT: Ja predlažem da nastavimo sa brojčanim označavanjem, kako smo počeli na dokaznom predmeti P164, pa ćemo onda početi od vrha, onog prvog ćemo da zovemo VGD-5 i tako dalje niz tu listu.

TUŽILAC GRUM: Hteo bih da kažem da je broj 7 već dobio oznaku VGD-4.

SUDIJA HANT: Izvinite, da li se radi o istom imenu?

TUŽILAC GRUM: Mislim da se radi o istoj osobi. Naravno, možemo da pitamo gospodina Vasiljevića.

SUDIJA HANT: Vidim da je uz njega to napisano. Dakle VGD-4, da li je to jedini koji je do sad dobio broj?

TUŽILAC GRUM: Da. Takođe imamo i broj 6 koji je već dobio oznaku. Ima oznaku VGD-3.

SUDIJA HANT: VGD-3. Ako sada svi imaju taj list pred sobom, prvo ime će da bude VGD-5, drugo VGD-6, treće ime je VGD-7, četvrto ime je VGD-8, peto ime je VGD-9, šesto ime je VGD-3, sedmo ime je VGD-4, osmo ime je VGD-10, deveto ime VGD-11, deseto je VGD-12, jedanaesto VGD-13, dvanaesto VGD-14, trinaesto je VGD-15, četrnaesto VGD-16, petnaesto VGD-17, šesnaesto VGD-18, sedamnaesto VGD-19, osamnaesto VGD-20 i poslednje, devetnaesto ime će da nosi oznaku VGD-21. Taj dokument će da bude dokazni predmet D ... Gospodine Domazet, vi ste počeli da koristite brojeve. Recite mi koji je vaš sledeći slobodni broj?

ADVOKAT DOMAZET: Broj 22.

SUDIJA HANT: Onda će to da bude dokazni predmet D22 i zavešće se pod pečatom. Dakle, D22, pod pečatom.

TUŽILAC GRUM: Samo još jednu stvar, časni Sude, ja sam siguran da vi već znate, jedan od tih ljudi je optužen u ovome slučaju. Nisam siguran da će broj da da zaštitu koju mi tražimo, ukoliko želite da napravim neku pauzu pre nego što budem postavljao pitanja o toj osobi.

SUDIJA HANT: Obično ne bi trebalo brinuti. Pretpostavljam da optuženi brine šta će da otkrije u vezi sa tom osobom, pa bi možda bilo dobro da izbegnete bavljenje tom konkretnom osobom dok to ne naznačite.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Moliću da se još jednom namesti grafoскоп tako da mogu da vidim optuženog. Gospodine Vasiljeviću, mi smo prvi deo jutarnjeg

zasedanja završili time što ste rekli da bi kum čak dobio bolji obrok od brata, sećate li se toga?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Mogu li onda da shvatim iz vašeg odgovora da je odnos između kumova čak jači od odnosa među braćom?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne. Nisam ja mislio tako. To je radi poštovanja tog kumstva, a da je odnos jači, nije. Gdje će biti jači odnos od kuma i brata, ne može, brat ima, sa bratom imaš, kao i svaki brat. Nego samo hoću da vam kažem, radi poštovanja bih dao taj obrok ili ako treba sad ležaj neki u kući dao bi kumu da spava, nego bratu, ako su obojica došli u posetu. Da je brat na strani, da bi bolji ležaj dao kumu, bolju sobu nego bratu, jer brat će ti oprostiti, brat je dužan bratu da prašta, a kuma moraš ispoštovati. Na to ja mislim. Takav je običaj. A da imaš jače veze sa kumom nego sa bratom, ne to. Normalno sa bratom jače veze i bolje. I bratu se moraš požaliti. A kumu se ne smiješ žaliti ako nešta nemaš, on to ne treba da zna, a i možeš nije problem ni to ... Ali prije ćeš se obratiti bratu, znači.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Imate li vi brata?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jednog brata.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li njega možemo da smatramo kumom Milana Lukića?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, isto. Pa i kum jeste isto, bez obzira što sam ja njega vjenčao i krstio dijete. To možem, recimo, da mu jedno dijete krstim ja, može jedno moj brat. Nema to veze. To ne pravi nikakav prekršaj ili, to nije ništa. To je svejedno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam procenite koliko bi različitih ljudi moglo da bude u kumovskom odnosu sa Milanom Lukićem? Ne treba da nam date tačan broj, recite otprilike, molim vas?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa nisam vas razumijo, kako sam vas razumijo, da li, primera ja, mogu da imam još kuma osim kuma Lukića? Ako na to mislite? Da li, ili on, da li može imati još neke druge familije osim Vasiljevića u kumstvu? Ako na to mislite, može. Možete vi imati i, ovaj, tri-četiri kuma različitih prezimena, familija. Da krstite jednoj porodici, drugoj, ni to nije problem, mogu ja da budem kum i 10, onaj, ljudi različitih prezimena. E, samo da vam kažem ovo, da, recimo, ne bi ja prist'o da budem, sad mene neko zove za kuma i kaže sa njegovim kumom nešto se posvad'o i da mu ja sad budem kum kao neka nužda, ne bi to prist'o ja. Šta znam, to kumstvo, obično je ono staro, kod svakoga. To se prije počne, to, recimo, kod mene je kumstvo, ja ne znam kol'ko je staro, možda sto i više godina i tako, ko zna. I nije nikad prekinuto.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ponoviću pitanje, da je Milan Lukić ovde i da ga pitamo koliko kumova ima, možete li da nam kažete koliko biste vi ljudi imenovali, otprilike, za koje bi Milan Lukić mogao da kaže "to su moji kumovi", pet, 10, 15, možete li da nam kažete, otprilike, koliko?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, recimo sve familije Vasiljevića su njemu kumovi, samo što ne može on svakome krstiti dijete ili njemu svako od Vasiljevića. Tačno se zna ko kome krsti, a kome on, recimo. Kao, recimo, što ne može, meni ne može Milan Lukić krstiti dijete, niti me može on vjenčati, a ja njega mogu. Meni Luka Lukić krsti djecu i vjenča, Milanov rođak.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U porodici Vasiljević, koliko bi se ljudi smatralo kumovima Milana Lukića?

SUDIJA HANT: Mogu li da vam predložim da ograničite to pitanje na one koji su svedoci na venčanju i one koji mu krštavaju decu, jer ovako ste već dobili odgovor, svi muškarci, svi ljudi iz familije su kumovi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, u porodici Vasiljević koliko bi ljudi mogli biti kandidati da Miljanu Lukiću budu venčani kumovi?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Možem ja, može moj brat, mogu od mog strica, znači od mog oca brata, mogu i njegovi sinovi ili kćerke, nema veze, al' obično ide to po muškoj liniji. Znači, kuću Milana Lukića, njegovi djeci, djecu njegove braće, možem da krstim ja, moj brat i moga strica djeca, znači drugi ne može nikо. E da imam pet stričeva, mogu od sve pet stričeva djeca. Od mojih tetki ne mogu krstiti djeca.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Otprilike o koliko ljudi sada govorite?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Direktno, u slučaju ovome koji pominjemo, četvorica nas. Ja i moj brat i moja dva rođaka, imam samo ta dva rođaka od strica.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Recite, da li vi lično znate za neku drugu porodicu, dakle ne Vasiljeviće, koji imaju neki poseban odnos sa porodicom Lukić?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ne, ne znam, pa šta znam. Neki poseban ne znam, ne znam neki poseban da imaju odnos. Ima tu sad i familija, oni su familijarno, normalno, onaj, vezani. Imaju oni svoje familije, tako, k'o i ja.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da razdvojimo ovo pitanje kumstva, ovaj kumovski odnos, gospodin Domazet vas je pitao u utorak da li ste se vi družili sa Milanom Lukićem i vi ste rekli da niste, delimično zato što je on 13 godina mlađi od vas, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, ovaj, ja, ja. Pa da vam kažem, ja sam to i rekao, mislim, mi se nismo imali kad ni družiti, ja sam od njega stariji 13 godina, ja sam radio, on je bio dijete, posle kad je završio školu, mislim, dijete je on, ipak, bio za mene, dok sam ja počeo raditi. 13 godina je mlađi od mene, završio školu, odslužio vojsku, otišao iz Višegrada, da li je odmah otišao u Švajcarsku (Switzerland) ne znam, da li je radio prije toga u Srbiji, ne znam, tamo je bio, nije ni dolazio, slabo, tako da ja nisam, ovaj, mogao se sa njim ni družiti tako nešto naročito. Nisam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U periodu od njegovog povratka u Višegrad 1992. godine, pa do 7. juna 1992. godine, jeste li se vi u tome razdoblju ikada družili sa njime?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam rekao, on je bio u Švajcarskoj, nisam se ja mogao družiti, ako je došao nekad na odmor, ne sjećam se ja toga, ovaj, to je prije rata i, ko, šta znam koga nisam viđ'o, koga sam viđ'o. Da smo imali neke, neka druženja, nisam ja, šta on ako je na odmoru, on kratko tu bude. On je im'o, ja mislim, ne znam da l' je imao prije rata stan ... Jeste u Beogradu, jeste. I tamo on bude, šta znam. Znači ako dođe, imao roditelja na selu, onda je bio, ode svojoj kući, šta.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ali u maju 1992. godine, on se vratio u Višegrad iz Švajcarske, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, od toga momenta kada se vratio, u maju 1992. godine pa do 7. juna, jeste li se u to vreme ikada s njime družil?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, da smo se viđali tako, ovaj, jesam na ulici, šta znam, tako, nisam nešta posebno. Tako.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Od 7. do 14. juna, vi ste jutros rekli da ste odlučili da više sa njim nemate nikavoga kontakta, zato što ste videli šta je on učinio 7. juna, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, sad kako će ja to objasniti? Ne da ja sa njim, šta znam ... Bio sam prisutan, isprič'o sam, ispričaću i vama, izbjegavao sam ga, jednostavno. Ma, bojao sam se i ja toga, mislim, bez obzira što mi je kum, ovaj, ako je čovjek sklon tome, nije to ni priyatno, gled'o sam to i, ne znam šta da kažem na to, nije priyatno to. Ne osećaš se dobro.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Priznajete da ste nam jutros rekli da jednostavno više s Milanom Lukićem niste mogli da imate kontakte nakon 7. juna, je li tako, priznajete li to?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da ga nisam vidiо, mislite i tako, da ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sad razgovaramo o tome da li ste se družili sa njim nakon 7. juna, a pre 14., kada ste rekli da ste otisli u bolnicu. Vi ste za taj period na pitanje gospodina Domazeta rekli: "Ja više s njim nisam mogao imati kontakte." Sećate li se da ste tako jutros svedočili?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, vjerujem da sam kazao, ako, ali, kako da vam objasnim, nisam, možda bi bolje bilo da kažem nisam želio imati kontakta, tako. 'Ajde da bude da nisam želio jednostavno imati kontakt neki sa njim, da nisam prirodno to želio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete zašto niste želeti da imate kontakt sa njim?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, da vam pravo kažem, nisam zbog toga što sam bio prisutan, video sam šta je uradio, kako se ponašao, bezdušno. Mislim na ovaj događaj na rijeci. Bio sam prisutan.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znači, rekli ste da vam je bilo neprijatno. Je li vam bilo neprijatno da vas vide s njim zato što ste znali šta je učinio?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da vam pravo kažem, meni se nikad nije više sa njim, ja sam njemu i krstio dijete, to sam morao, vjenčati sam ga morao. Nije meni nikad bilo prijatno sa njim biti u društvu. I ako bi, nikad, nisam ja to volio. Nekad bi on došao gdje ja radim, popije piće i to, ali, najviše sam volio da ode, da ne bude. Da vam pravo kažem, tako. Ja znam i kada je bio u zatvoru, nisam ja nikad pokušao, da bi otisao da ga obiđem, da, da, nikad, 15, 16 mjeseci, kol'ko je bio. Nisam ni pitao nikad, niti me je interesovalo. Nikad nisam otisao da ga obiđem. Znači, da sam ga, znači, nešto cijenio, ja bih otisao za 15 mjeseci da ga obiđem u zatvoru. Nikad nisam pokušao, ma ni pitao nisam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ako ste se tako osećali, zar nije bilo moguće da pitate nekih drugih četiri ili pet članova vaše porodice da mu budu venčani kumovi ili da mu krštavaju decu, zar to ne bi bilo moguće?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da vam kažem, ako on dođe vama, meni i pita me, griota je to odbiti. Znači, on je direktno obratio se meni. Recimo, da se obratio mom bratu, ili rođaku, bilo bi griota da on to odbije i kaže: "Idi Mitru." Znači, da ti, ovaj, to bi bila griota. Radi samog dijeteta, radi kumstva, radi ostalih kumova, radi svega tog. Ne da bi se naljutio samo on, naljutili bi se svi ostali, odmah bi familijarno, ne bi to bilo dobro, bio bi kritikovan od strane svojih rođaka, to mi je vjerska dužnost. A ja sam jedini živio u Višegradu. Brat mi je u Beogradu i ovi su rođaci u Beogradu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle od četiri-pet ljudi koji su mogli da mu budu venčani kumovi, odnosno krsni kumovi deci, je li Milan Lukić pitao bilo koga od njih pre vas ili ste vi bili prva osoba od koje je on to zatražio?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Bio prva osoba.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste da ste bili u bolnici od 14. i, čini mi se, 28. jula. Kad ste se vratili iz bolnice, jeste li se tada družili sa Milanom Lukićem?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja sam tada, ovaj, bio na, u gipsu na bolovanju, kako, kako ... Nisam ni mogao, recimo, šta ... Ja sam na štakama. Ja sam najviše vrijeme provodio kod kuće.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znači, od vremena kada ste se vratili iz bolnice, niste se družili sa Milanom Lukićem, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, u tom vremenu, nisam se ja mogao ni družiti, ja sam bio najviše vreme kod kuće, kažem, u stvari, cijelo vrijeme, jedino kad idem na kontrolu, ja sam na štakama, onda posle skidanja gipsa, onda je pogotovu rizično, ne može se hodati, onda je još gore nego u gipsu, moraš se paziti. Znači, preporučujem što manje kretanja.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U ostalom delu 1992. godine, jeste li se uopšte ikada družili sa Milanom Lukićem?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, viđ'o sam ga, ali da sam se družio, nisam. Ja kažem tu dolazi zima i ja sam slomio nogu, ja sam najviše vrijeme provodio kod kuće, nisam ja mog'o, nisam smio toliko kretat' se, klizavo je, šta znam, tu je, već i mrazevi dolaze. Ja sam do kraja marta, ovaj, na bolovanju, ne znam tačno kad je on uhapšen, 1993. godine, da l' u prvom ili drugom mjesecu. Tako, ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Skrenuo bih vam pažnju na 16. i 17 novembar 2000. godine. Sećate li se da ste vi u ovoj zgradbi, u podrumu ove zgrade, prisustvovali jednom razgovoru?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Kod vas? Da. Ako je to ... Kod Tužilaštva. Sa vama.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sa mnom i sa drugim ljudima iz Tužilaštva?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Recite, iskaz koji ste tada dali, je li bio dobrovoljan?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pre nego što ste vi dali taj iskaz, da li ste dobili uputstvo da imate pravo na pomoć advokata i prevodioca?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li gospodin Domazet stvarno i bio prisutan tokom čitavog tog razgovora?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li, takođe, dobili uputstvo da ne morate da odgovarate na pitanja koja vam se postavljaju, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li, takođe, savetovani da se taj vaš iskaz može koristiti protiv vas, odnosno da se može koristiti na suđenju?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I nakon što ste upućeni u vaša prava, jeste li vi i dalje učestvovali u tom razgovoru, to jest, jeste li dobrovoljno dali svoju izjavu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Dobrovoljno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sećate li se u tom iskazu, da ste na jedno pitanje dali sledeći odgovor: "Znam da, kada sam se vratio iz bolnice, dakle, Milan Lukić i njegova grupa, da više nisu bili pripadnici policije. Znam zato što sam se družio sa Milanom Lukićem." Da li vi priznajete da ste to rekli u toku davanja iskaza 17. novembra?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, dobro, ovaj, moguće i da sam rekao, sigurno jesam, to stoji, ali ne mogu ja sad kontrolisat', sad, družio. Pa ni ... Jesam, 'ajde, poznavao, jer nisam se ja mogao družiti, ovaj, kad sam izašao iz bolnice i da sam htio nisam mog'o, ja sam u gipsu, nogu je u gipsu do kuka, znači ovaj, pa onda sam kasnije skinuo taj gips, pa ... Družio, ja nisam se mogao, znači, više družiti. I da sam htio, ne samo sa njim, bilo s kim, toliko da se družim da, ja sam mog'o da se družim ako su mi komšije, pa tu jedan do drugog, pa da sjedimo da pijemo kafu, da. On je stanov'o gore u gradu, gdje, a ja sam, ovaj, u Kalati.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: O kakvom onda kontaktu govorite sa Milanom Lukićem, ako ste 17. novembra izjavili da ste se sa njim družili?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tako kad ga vidim, recimo, ako je, znam da mi je dolazio jednom kući kad sam došao iz bolnice, da me obiđe i tako.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada kažete "družili se", hoćete da kažete da je on jedanput došao da vas obiđe, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Još jedno pitanje u vezi sa tom izjavom. Sećate li se da ste pre nego što ste pristali da učestvujete u tom razgovoru, da ste tražili da se ispunji jedan uslov. Sećate li se koji je to uslov bio?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Mislim da je ovaj pod 3 i 4 na dnu dolje spiska ovoga.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ja ne govorim o vašem zahtevu za vreme iskaza, govorim o pitanju koje je postavljeno pre nego što je taj razgovor sa vama uopšte i bio predviđen. Sećate li se da ste rekli da ćete pristati da obavite razgovor samo nakon što dobijete kopije svih izjava svedoka o ovom Predmetu? Sećate li se da ste vi postavili taj uslov pre nego što se taj razgovor obavio?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nego izjave prije ... Svih svjedoka? Pa ne znam, ako ima tu, je s njim, šta ja znam ... Što sam rek'o, rek'o. Vi imate ... Napomenuti ... Ja, ne znam o čemu se radi, mislim, kako ...

SUDIJA HANT: Gospodine Grum, meni ovo zvuči kao zahtev advokata, da je to u njegovo ime gospodin Domazet učinio. Ako imate nešto napismeno, zašto to ne uradite na taj način.

TUŽILAC GRUM: Ostavićemo to, zasad, ovde.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sada bih htEO da razgovaramo o tome da li ste kasnije imali kontakate sa gospodinom Lukićem. Jeste li se vi družili sa njim 1999. godine, pre vašega hapšenja?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da vam kažem, Milan Lukić, kad su međunarodne snage ušle u Višegrad, u BiH, Republiku Srpsku, kako ćete reći, on je se, sklonio, uvijek je menjao mjesto boravka, nisi mu mog'o tako lako ući u ... Nisam ga ja ni pit'o nikad, ponekad bi on doš'o u Višegrad, bio kratko, otišao, stalno se, znači, krio, obično stalno. Iako bi bio u Višogradu, kratko.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U tim vremenima kada je dolazio u Višegrad, da li ste razgovarali?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ako ga vidim na ulici, ako bi, ovaj, došao gdje radim i tako ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko puta, otprilike, je on došao 1999. godine na vaše radno mesto?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ne znam, šta znam. Ja sam konobar, šta. Gost k'o gost, svaki. Nije on samo kod mene dolazio, ima objekata po gradu. On je im'o i svoj objekat.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete koliko je puta, otprilike, došao na mesto gde ste vi radili i koliko je puta tamo popio kafu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Šta znam ... Dolazio je on tu i da jede, ponekad i ... Nije samo kad sam ja i drugi ... Ne mora značiti, onaj i kad drugi rade, nisam ja uvijek radio, je l'? Dolazio je.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ja sam vas pitao o onim slučajevima kada ste vi bili tu. Koliko puta, otprilike, je on došao tamo dok ste vi radili i popio kafu i ručao?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ne znam, ne mogu vam ja to reći, ja sam, ne mogu ja voditi računa o gostima, onaj, ne toliko često, da vam pravo kažem. A i da je svaki dan, nije tu jeo, ali dolazio je. Znao sam ja nekada da ga služi moj kolega, ne služim ga ja. Zavisi na koji rejon sjedi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je tačno ako bih rekao da, kada bi on došao u restoran gde ste vi radili, da biste vi popili kafu sa njim o popričali, da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Bilo je, sjedio sam, popio sam kafu, ako me pozove, tako. Sam ne bi mog'o ja, ako te ne pozove neko, ne ponudi. A da sam ja to često, ne. Ako me pozove, šta će, kum mi je, a sad, on ima svoje grijehove. Ja to nisam pravd'o, nisam...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Otprilike koliko puta ste 1999. godine sedeli i pričali sa Milanom Lukićem uz kafu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ma retki su to slučajevi, da vam kažem, on bi se krio, nije on bio na teritoriji Višegrada, nije on bio, po dva mjeseca, tri, pa dođe nekad, dva-tri dana, onda kad dođe, ja njega ni ne vidim. Nego čuješ od drugih da je bio ili tako nešto, krilo se to, krio se i on. Stalno se krio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Uprkos tome što se Milan Lukić krio, da li ste vi išli na neka krštenja, sahrane ili venčanja, a da je on isto bio tamo, tokom 1999. godine?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, vi ste mene pitali, rekli ste za tu kasetu, ja nisam se mog'o sjetiti, pa kasnije sam razmišljao, razgovarao sa advokatom, pa ne znam ni danas dan o čemu se radi. A rekao sam, bio sam ja na svadbi mog rođaka, ako se radi o toj kaseti, Rada Vasiljevića, ja sam bio pozvat kao gost, kad je ženio sina, gdje je Milan Lukić bio kum, jer Milan Lukić njima krsti i vjenčava. E, tu je bio Milan Lukić kum, ja sam bio pozvat kao i ostali svatovi i gosti. To je bilo u hotel "Višegradu", bilo je, ja mislim, oko 300 zvanica, taj rođak mi, inače, radi u Austriji (Austria), ženio je sina i bio sam na svadbi. Ako se radi o toj kaseti, ja ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete kada je bila ta svadba na kojoj ste bili i vi i Milan Lukić, Milan Lukić kao venčani kum i vi kao zvanica? Kada je bila ta svadba?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: 1999. godine, ja mislim.

TUŽILAC GRUM: Sada ću da postavim nekoliko pitanja o osobi VGD-10. Upravo se javlja onaj problem koji sam malopre spomenuo.

SUDIJA HANT: Da li će ovim da se otkriju neke stvari koje su u vezi sa optužnicom, a za koje se ovaj optuženi ne tereti ili za koje se tereti?

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, s obzirom na ovu situaciju, ja ne mislim da će bilo koje pitanje dovesti do identifikacije ove osobe. Ja, naravno, ne mogu da predvidim odgovore, ali mislim da to neće da se desi.

SUDIJA HANT: Ja mislim da smo mi toj osobi dodelili pseudonim koji će gospodin Vasiljević koristiti u svojim odgovorima, ali da li mislite da će neki događaji doprineti da se ta osoba identificuje?

TUŽILAC GRUM: Ja ne mislim, ali ću da pitam, naravno, gde ta osoba radi, no postoji više ljudi koji rade na tom istom mestu.

SUDIJA HANT: Dobro, nastavite.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vi imate ispred sebe na ovom papiru gde ste napisali imena, da li pored imena imate i brojeve, pseudonime koje smo im dodelili?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas, dok budemo sada razgovarali, koristite brojeve koji se nalaze desno od imena. Pogledajte VGD-10. Možete li da nađete na tom listu papira gde je osoba VDG-10?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je i ta osoba vaš kum?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li bi moglo da se kaže da taj blizak odnos kumstva koji ste imali sa Milanom Lukićem, da ste isti takav odnos imali i sa VGD-10?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Baš isti.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: VGD-10, da li je on bio policajac u Višegradu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A on je radio kao policajac otprilike 10 godina?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tako. Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je on dobio otkaz, da li su ga isterali iz policije 1992. godine?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je s njim bilo još nekoliko policajaca koji su u isto vreme dobili otkaze?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su svi ti policajci koji su suspendovani, koji su dobili otkaz kada i VGD-10, da li su svi oni, takođe, bili Srbi?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko je, otprilike, policajaca u tom momentu dobilo otkaz?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ja znam za čet'ri, ja sam ih naveo ovdje. A mogu reći, ako vi to želite.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam date njihove brojeve, molim vas?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: 18, VGD-18, 19, 17 i 10.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su oni dobili otkaz zbog neke navodne krivične radnje, nečega šta su, navodno učinili?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa nije mi poznato, nisam ja to ni pitao. Oni su, ovaj, radili u miliciji, ne bi to oni meni rekli šta su uradili, je l'. Nije mi poznato zašto, znam da nijedan ni danas ne radi u policiji, da se nikad nisu vratili i da su vodili spor, pa sad šta su, dokle su stigli, ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi ste čuli kada je svedok VG-61 nama rekao da je VGD-10 bio jedan od policajaca koji je bio zatvoren i koji je kasnije pušten na brani kod Višegrada. To je bilo pre nekoliko nedelja, da li se sećate da ste to čuli?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je tačno da se vi sećate da je VGD-10 bio jedan od ljudi koji je odveden u pritvor i koji je pušten na brani?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, bio je VGD-10, bio je VGD-18, bio je VGD-17 i bilo je još, ja mislim 11, 12, kol'ko, ne znam tačno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je VGD-10 dobio otkaz iz policije pre ili pošto je pušten na brani?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Posle, posle. Oni su bili zarobljeni u aprilu mjesecu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kad vi kažete zarobljeni, jedan drugi svedok je svedočio, izvinjavam se, prvi svedok koji je svedočio na ovom suđenju govorio je o izvesnom broju policijaca Srba, redovnih i rezervista, koji su uhapšeni u Dobrunu, u stvari koji su bili zarobljeni u Dobrunu. Da li vi sad o njima govorite, o tim istim?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Samo, izvinjavam se, nisu oni bili u Dobrunu zarobljeni. Ja mislim da su oni zarobljeni gore iznad grada negde, kako se zove ono gore, nije u Dobrunu nego gore, ne mogu se sjetiti imena sad.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U svakom slučaju, da li je u redu reći da ono o čemu vi sada govorite i ono o čemu je govorio prvi svedok na suđenju, da se tu radi o istom događaju, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Po vašem mišljenju, da li je VGD-10 bio zarobljenik muslimanskih snaga, talac snaga u Višegradu u to vreme, jeste vi to mislili tada?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, oni su bili zarobljeni, uhapšeni kako hoćete, prije dolaska Užičkog korpusa.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vi mislili da su oni bili s pravom uhapšeni ili ste na njih gledali kao na taoce?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ne znam ja šta, kako. Znam da su bili uhapšeni.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: S obzirom da ste vi bili kum VGD-10, da li ste se osećali obaveznim da učinite nešto kako biste obezbedili da on bude pušten?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa nisam ja mogao, šta sam ja mogao? Ja sam bio običan čovek. To rade vlasti. Šta sam ja mog'o?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li bili ljuti zato što su bosanske snage uhapsile, zarobile tog vašeg kuma?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Šta ja znam, to je početak. Nadao sam se da, ma dobro, da će izaći, ni ... To je sve početak bio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ja vas pitam kako ste se vi osećali, šta ste vi osećali u vezi sa time što se desilo sa VGD-10?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa nije samo sa njim, sa svima, neprijatno je to, je li. Nije nikome, ne voli niko da se tako nešto dešava, bez obzira da l' se radi o njemu ili o drugima.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li mi samo da kažete kako ste se vi tada osećali? Kako ste se osećali kada je vaš kum zarobljen od strane Muslimana? Da li ste se plašili da će ga možda ubiti?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, nisam ja, ne znam, nisam ja sumnj'o u to. Ipak su gore kolege njegove, Muslimani. Nisam ja to ni prepostavljo, nisam se bojao da će ih ubiti. Nisam ni razmišljao, nisam se ni bojao, ipak su oni radili godinama, znam. Pa, onda, eto, početak, nije tu bilo ubijanja, nije tu, ovaj, sve sam mislio da će, ja lično sam mislio da se to, da neće doći do rata, da će to se srediti, da će to pametniji ljudi, ljudi koji su na položajima, da će to, mislim nekako uraditi da ne dođe do, do toga ... Od vlasti državne, od, šta ja znam ... A nije bilo, ovaj, tad nisam posumnjao da će ih ubiti. Ni najmanje nisam, što, nije bilo ubijanja, nije, to je tek početak ... Ne znam ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Preći ćemo sada na vreme kada se Milan Lukić u maju 1992. godine vratio u Višegrad. Možete li da nam kažete kada ste ga prvi put videli u gradu Višegradu, u maju 1992. godine, da li se sećate?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, možda neću tačno reći, možda negde polovinom maja, tako, možda kasnije, možda, tu. Sada nije to precizno, možda

...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete da li se to desilo pre ili nakon odlaska Užičkog korpusa 19. maja?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ne znam tačno. Ne mogu ništa određeno. Tačno, ne mogu, možda je prije, ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Šta je imao na sebi, šta je nosio prvi put kada ste ga videli?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Maskirnu uniformu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je imao ikakve oznake, bilo šta na toj maskirnoj uniformi, šta bi vam reklo da je on bio deo neke konkretnе grupe?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, šta znam, oznake možda one, sa orlovima onim, značke.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kažete "sa orlovima", da li se to radi o dvoglavom orlu, tom znaku o kome smo čuli tokom ovog suđenja?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, to su ove značke što ima sad, što nosi policija, vojska, carina.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U to vreme, 1992. godine, da li je policija nosila slične oznake, u to vreme?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, sve su oznake bile iste. Da, ovako, sad ču vam, čekaj, na kapama su, ovaj, imali zastavu, metalna ploča i crvena, bijela i plava. A na, tu na ovim rukavima, imali su te, ovaj, oznake, kao što ih i danas imaju, a sad vidim i na kapama isto kao i ovdje, na, na ...

SUDIJA HANT: Gospodine Grum, možda grešim, ali zar nije ovo već bilo rešeno, da je to nešto što je prihvaćeno kao činjenica?

TUŽILAC GRUM: Da, možda ste u pravu, časni Sude. Ja se ne sećam. Možda to treba da ostavimo za popodne, da tokom pauze za ručak to proverim.

SUDIJA HANT: Meni se čini da je ovo već bilo rešeno, da smo se mi o tome dogovorili. To je tu negde, ali ne znam tačno gde.

TUŽILAC GRUM: Dobro, ja ču ovo sada da preskočim pa ćemo da nastavimo posle ručka.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, prvi put kada se videli Lukića, Milana Lukića, da li je bio naoružan?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Kad sam ga prvi put video? Ne znam, ali, pa jeste, ne znam, viđ'o sam ga nao ... Ovaj, baš prvi put kad sam ga video ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je u neko doba nakon što se vratio u Višegrad, da li se vi sećate nekog momenta da je on bio naoružan? Da se tačno sećate da ste ga videli sa oružjem?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ovo kad ga vidim u gradu, tako, jeste, jeste, nema govora. Ja mislim da prvi put kad sam ga video, ne sećam se baš prvi put, ovaj, ali nosio je oružje.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A kada ste ga videli u maju, da li je nekad u toku meseca maja bio naoružan?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, jeste, sigurno jeste.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete da li se sećate kakvo je oružje on imao tada?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: On je nosio snajper.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li se vi sećate da li je taj snajper imao prigušivač?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja, imao je gore onaj, jeste.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je to ono isto oružje koje ste videli da je on nosio 7. juna,?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li vi mogli da razlučite da li se radilo o starom ili novom oružju?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam, meni izg ... Šta znam, pa ne znam, nisam razmišlj'o, ovaj, da li je novo ili staro, ja ne znam ni sad.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi ne znate, u redu je.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: ... da li je novo ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste ga prvi put videli, da li sećate da li je bio sam ili je bio s nekim drugim ljudima?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam, viđ'o sam ja njega stalno i sa drugim. Prvi put, ne znam, šta znam kako sam ga video ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi znate da je u neko doba Milan Lukić formirao grupu, paravojnu grupu u Višegradu, je li to tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ne znam ja ovaj, kad je on to formir'o i kako on, ne znam, mislim, ovaj, ja sam vam rek'o. Kad je on to mog'o, ja mogu da kažem ko je sa njim družio i to, jer, ovaj, ja sam do 14. u Višegradu, kasnije ne mogu ni govoriti da l' je on to im'o više tih ljudi i kako.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Postaviću vam sledeće pitanje: da li ste u neko doba videli Milana Lukića i druge ljude s njim, a da su svi oni bili obučeni na sličan način i da su nosili slično oružje?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ne, ovaj, ovi drugi su imali automatske puške. On je jedini im'o, ovaj, tu snajpersku pušku, kol'ko ja znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A ti drugi ljudi koji su imali automatske puške, da li se vama činilo da oni pripadaju istoj grupi kao i Milan Lukić?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa nisam ja o tome ni razmišlj'o, šta ja znam ko je kome pripad'o. Ja sam se najmanje sa njim družio, odakle znam ja? U odnosu na njih ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vi nama danas želite da kažete, da li svedočite da vi nikada niste bili svesni toga da je Milan Lukić formirao oružanu grupu u gradu Višegradu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Imao on, on je imao te svoje pristalice, kažem, ove ljude, imao on i ljudi koje ja nisam poznavao, sa strane. Pa sigurno da je on bio vođa, da su njega pitali. To je sigurno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko je, otprilike, bilo ljudi u toj grupi o kojoj vi sada govorite?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ne znam, šta znam. Da vam ja sad tačno, treba tu da govorim pred Pretresnim većem, ali ne znam tačno, šta znam, možda 10, 15 ljudi, ne znam, jer ima ljudi koje ja ne poznajem, recimo, onaj, koji su, pa su bili možda i kratko i onda sam i ja kratko tu. Šta znam, nisam ja tu sa njim stalno pa da sam upozn'o te ljude. Mislim, ne mogu baš, ovaj, direktno, ja znam ove što znam. A da je bilo još, jeste sigurno, sa strane, ljudi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je ova grupa povezana sa četnicima, sa četničkim pokretom?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da su se oni zvali "Četnički pokret", tako onda da su se zvali.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, ime ove grupe je bilo "Četnički pokret", da li to nama kažete?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Tako mislim. Da sad ja ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete šta to, u stvari, znači "Četnički pokret"?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Šta ja znam, četnici, to su bili vojska srpska u Drugom svjetskom ratu. Tako su zvali srpsku vojsku, mada ja vam to ne mogu objašnjavati, ovaj, što nisam ja istoričar, tako mislim.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li bilo drugih četničkih pokreta u Višegradu, osim toga pokreta koji je vodio Milan Lukić?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vi sebe smatrali na bilo koji način povezanim sa Četničkim pokretom?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam, ja sam bio pripadnik TO. Da vam kažem i ovo ja, 'ajde meni je bilo neprijatno vama govoriti da sam ja bio alkoholičar toliko, ovaj, ja i da sam želio da budem član njegovog pokreta, on mene ne bi primio, jer oni nisu pili to ... On nije nikad ni pio ni pušio. Ne bi on mene primio sigurno i da sam želio. Ja sam volio popiti, njemu takav nije treb'o. Ja sam ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste nam da se ta grupa zvala Četnički pokret, da li bi se moglo reći da su mnogi ljudi u Višegradu, konkretno Muslimani, bilo tačno ili netačno, jesu li oni možda zvali Milana Lukića i njegove ljude "Belim orlovima"?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Šta ja znam, ovaj, tako, oni, ne znam, ja mislim na to ... Oni misle ... Ja to ne mogu komentarisati.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U bilo koje doba, od onog trenutka kada ste prvi put videli Milana Lukića i 7. juna, jeste li ikada videli krv na njegovoj uniformi?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Pa, bio on pedantan, da vam kažem. Iako je, ovaj, im'o on to, znači, promijen'o. Mada nemojte, ovaj, da sad da mislite da hoću ja da kažem nešto da on nije radio ova zla djela. Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A jeste li ikada videli krv na uniformama drugih ljudi iz njegove grupe?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ne, ne sjećam se, ne, nisam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi ste pre par trenutaka rekli da je ta grupa bila odvojena od Teritorijalne odbrane, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam vam rekao za ove ljude. Osim VGD-10, da su oni počeli raditi prvo kao ... Ne, ovako, 'ajde, VGD-5, 6, 7, 8, 9, 3, 4 da su oni došli, da su radili, oni su imali oznake policije. I oni su došli iz 1 i 2 ... iz 22, jedni iz 1 i 2, ovo što je E, X, D22.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da vidimo možemo li ovo još da razjasnimo. Dakle, vi kažete, da su ljudi koji su na vašoj listi, sa brojevima VGD-3 do 10, svi bili pripadnici te četničke grupe, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ovi ... Ja ne znam kasnije, ovaj, kad su se pridružili, ali su došli iz grada 1 i 2 i počeli raditi u policiji. Imali su te značke, e, da l' su bili neko odelenje odvojeno, to ne znam. Znam da su stanovali dolje u Garči, u zgradi puteva, gdje je uprava puteva, jer ja tu prolazim kući svaki dan, kad idem kući, tu sam ih viđ'o, tu su prvo počeli stanovati. E, do kad su oni bili i mislim da su oni došli i kad je bio Užički korpus, možda 'ajde, opet ne mogu tačno, neću ništa to govorit' možda je i početkom maja, ne znam, ali nisam siguran baš u datume. I znam da tada nije bio Lukić Milan. E sad ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Nakon što se Milan Lukić vratio u Višegrad, je li iko od tih ljudi, VGD-3 pa do 10, dakle je li se iko od njih priključio njegovoj grupi, to jest tom Četničkom pokretu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sad da vam kažem, to je bilo davno. Kad i kako ne znam, ali sam, pogotovo kad sam doš'o iz bolnice znam da su stanovali u Banji, jer sam ih viđ'o, prolazili su stalno, i gore je Lukić bio sa njima, VGD-7, 8, 9,

3, 64 i drugi koje ja, ovaj, sa strane su znači, koje ne poznajem, šta znam kol'ko je on

...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, izgleda da je došlo do greške u beleženju vašeg odgovora. Piše da ste kazali "64", jeste li mislili "6" i "4"? Odnosno, šta ste hteli da kažete?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja se izvinjavam 4, 4, a ovo mi je D, ovaj, VGD-4

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A VGD-6, je li VGD-6 jedan od ljudi za koje ste znali da žive u Banji?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da nisu oni gore, oni su imali brata u Višegradu, da su oni kod njega. Da l' su nekad spavali, ne znam, to neću ništa da govorim. Možda i jesu, ja nisam išao gore, možda, ništa ja ne isključujem to, ali ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li vi bili u rodu sa nekim od tih ljudi?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Meni su VGD-5 i 6 dalji rođaci, rodom smo iz jednog sela, znam ih dobro isto, mlađi su od mene, oni su živjeli u Srbiji u 2 broj. Tamo su radili, kad završili školu otišli su tamo raditi i jedan i drugi. A školu su završili u Višegradu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Preostali ljudi iz njegove grupe, VGD-3, 4, 7, 8, 9, jeste li vi te ljude poznavali pre toga vremenskog perioda 1992. godine?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Osim VGD-4.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, VGD-4 je jedina osoba koju niste poznavali pre tog perioda 1992. godine?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste nam da su ti ljudi došli iz dva grada koji su označeni na dnu vašeg lista sa 1 i 2, recite kako to da ste vi znali da su ti ljudi došli baš iz ta dva udaljena grada?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, rekao sam 5 i 6 rade u broj 2 gradu, 7 i 8 u 1, pod 1 označeno i 9, ja mislim da je i on, on pod 1, u gradu broj 3, mislim i za njega da je, možda je neko u gradu 2, ne znam. E, ovaj je rodom iz grada, broj 4, iz grada broj 2. E kako sam znao, znači ove znam, ovo su mi rođaci, a ove, 7 i 8, oni su braća, znam, ovaj, moj brat stanuje u zgradu gdje stanuje D7, a znao sam ih otprije, jer oni s mog kraja, gdje sam ja rođen. 'Oću li samo reći i ovo, da recimo kad sam išao u školu, pješke sam išao od petog do osmog, prolazio sam pored kuće 9 i 3.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vi, dakle, tvrdite da osim 8 i 4, da ostali ljudi koje ste spomenuli u odgovoru, su svi u, stvari, bili rodom iz Višegrada?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da. Rodom iz Višegrada, sigurno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kako ste saznali ime osobe pod brojem 4?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ovi su ga dobro znali, znači sa njima se družio, sa njima je došao 5, 6, oni su ga znali, ovaj, tako.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete u kojim okolnostima su vam osobe 5 i 6 rekle ko je osoba broj 4?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa šta znam, ovaj, da je rodom iz grada 1, u stvari, znam, rekli su mi, saznao sam da su njegovi roditelji, da li obadva, otac, možda i majka, ne znam, da su rodom iz jednog sela kod Višegrada, al' da tamo žive, u gradu 2, odavno. Tako da nisam prije znao, rekao sam, tako.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste saznali ime osobe broj 4?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, kad, u maju, šta.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Već ste posvedočili da su vam osobe 5 i 6 rekле njegovo ime. Možete li da nam kažete gde je to bilo?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ne znam, šta znam, stalno sam ja njih viđao u gradu, ovaj, tako ponekad, šta znam, davno je to bilo nisam ja to, ne mogu sad se sjetiti svakoga detalja i momenta. Al' znam da jeste iz grada 2, sigurno. I da je doš'o sa njima i da je imao oznake policijske.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ima li još nekih ljudi na tom spisku koji su takođe bili pripadnici grupe Milana Lukića, dakle, ima li onih o kojim još nismo razgovarali?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ja ne znam ovdje, pominje se broj 10, ali kol'ko je on bio pripadnik, ja ne znam, on je bio i redovni policajac, ja da kažem, ovaj, a od ovih dolje nema, ne mislim.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li bih bio u pravu ako kažem da se po vašem znanju grupa Milana Lukića nikada nije borila na frontu u ratu, je li to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam, ne mislim, ne znam, išli su, ne mogu ja, ja vam kažem ja sam do 14. u Višegradu, šta znam kud' se kretali, šta su radili. Ne mogu vam tačno ja to, ovaj, šta znam kud' su išli.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pitaću vas o vašem poslu u Prelovu danas poslepodne, ali da vam postavim pitanje, u toku vašeg posla, odnosno dok ste delili hranu vojnicima u Prelovu, jeste li ikada videli ikoga od pripadnika grupe Milana Lukića?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam išao svaki dan gotovo u Višegrad, onaj, po, po, pa mora da sam ih viđao. E, sad, dobro, ne znam, ovaj, ono, za Mušiće, to. A da sam ih viđao, pa ne mogu se ja sjetiti da l' su oni dolazili gore u

Prelovo ili ... To je bilo puno vojske i onda ih viđ'o u gradu, šta znam, nisam ja bio sa njima, nisam bio njihov član, nisam ja bio policajac, nisam bio, šta ja znam, mislim, nisam vodio o tome računa, nije to mene interesovalo toliko, što. Oni su imali te oznake policije kad su došli, imali su svoje uniforme, bili su obučeni isto.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Samo vas pitam jeste li ih videli, odnosno da li se sećate da ste ih ikada videli na liniji fronta kod Prelova? Ja vas ne pitam nizakoje drugo mesto u to vreme.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Linija fronta nije bila u Prelovu, u Prelovu je bila komanda, a nije bila linija fronta. Linija je naprijed bila.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ono šta ja pokušavam da saznam je, u stvari, sledeće: vi ste pre nekoliko minuta rekli da je ta grupa bila izvan okvira Teritorijalne odbrane, TO-a, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, oni su pripadali policiji, e sad kako je to kasnije Lukić formulis'o i šta su oni radili, ne znam ja. Kako su se oni vodili tamo kod vojske, kod policije, ja ne znam. Oni su mlađi od mene, dobro mlađi svi, svi su od mene dobro mlađi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Od trenutka kad ste prvi put videli tu grupu, pa do 7. juna, jeste li ikada videli išta kod tih ljudi, dakle njihove automobile ili oružje, što bi vas navelo da poverujete da su oni učestvovali u nekim kriminalnim aktivnostima?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa oružje su imali isto, automatske puške, znači, istu uniformu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li ih ikada videli sa Muslimanima, sa zarobljenim Muslimanima u automobilima?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ovo na rijeci, tad. Tad sam ih video.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pre događaja na reci, jeste li videli ili čuli išta u vezi sa tom grupom šta bi vam ukazalo na to da su upleteni u neku nezakonitu aktivnost?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa nisam se ja ni raspitiv'o, ne znam, šta imam ja s policijom? Oni imaju svoje komandire, oni imali su svoje, šta ja znam kako, ovaj, pa onda ne mogu ni ja kao običan čovjek pitati policajca šta radi, šta znam. Onda davno je to, nisam ja se sa njima družio to da ... Pogotovo, kažem opet, posle one bolnice kako su se oni organizovali šta je bilo, kad sam ja otišao u bolnicu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li bih bi bio u pravu da u vreme dok ste još bili u Višegradu, da je većina aktivnosti te grupe bila bilo u gradu Višegradu, bilo u okolnim selima?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa možda je. Da su išli i na sela i da su bili u gradu, vjerujem da jesu, šta znam. Oni su imali, kažem, prvo te, radili su za policiju, e kasnije, kad sam ja došao iz bolnice, nije ni jedan, ni jedan nije radio. I to znam sigurno, kad sam izašao iz bolnice, nijedan nije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U vreme pre nego što ste otišli u bolnicu vi ste rekli da su oni radili za policiju, na osnovu čega vi zasnivate taj zaključak?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa imali su značke. I pisalo je policija. Ali da vam kažem samo, ja nisam, ne sećam se uopšte da sam video ikad u Lukića lično značku policajca. A uniformu jesam, uvijek. E sad, kako da, ja ne mogu to objašnjavati, ne znam. Ne znam, ne sećam se nikad da sam video tu da piše policija, ovi jesu imali, ali su se družili.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi ste spomenuli da je Milan Lukić bio vođa te grupe, možete li da nam kažete kako to znate?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ko bi bio drugi?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vi nešto uočili ili čuli šta vas je navelo da pomislite, da poverujete da je on vođa?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Najuticajniji je on bio među njima, mislim, ovaj, tako, šta znam. Svi su oni bili potčinjeni njemu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Osim onoga šta se dogodilo 7. juna, možete li da nam kažete za neke druge događaje ili situacije u kojima je vama bilo jasno da Milan Lukić ima najviše uticaja na te ljude?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa mogu ovaj, za ovo kad sam bio u selu 55 ... 59 i 55, kad sam išao iz Prelova.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Osim onoga šta ste videli u tom selu, ima li nekih drugih događaja ili situacija koje su vas navele da pomislite da je on glavni?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ne znam, šta znam, ovaj, ma niko nije mog'o biti drugi nego on, nema tu šta, samo on.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Odnos koji je ta grupa imala sa policijom, da li bi bio u pravu ako kažem da je ta veza postojala i pre nego što je Užički korpus otišao 19. maja, da li bi to bilo tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa da. Da su radili, ovaj, e sad da su radili zajedno ili istureno odelenje neko, ovaj, policije, to neću ja, ne znam. Da l' su imali istu komandu i to ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pre nego što je otišao Užički korpus, jeste li ikada videli da ta grupa sarađuje sa pripadnicima Užičkog korpusa?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Pa Užički korpus je vojska, oni su bili policija, znači, ne znam, ne znam. Onda, Užički korpus je im' o svoju policiju, vojnu, da l' je saradnje bilo neke, ne znam ja to.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi ste za vreme ispitivanja gospodina Domazeta govorili o osobi po imenu Mitar Knežević. Je li on bio pripadnik te grupe?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Stalno se družio sa Milanom. Ja mislim da mu je on bio desna ruka.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Mislite da je bio desna ruka u toj grupi, da li to hoćete da kažete?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste ih prvi put videli zajedno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ne mogu vam tačno reći, ali tu, maj.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je i on bio odeven u istu odeću kao i Milan Lukić?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: I on je imao maskirnu uniformu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Po vašem znanju, odnosno, znate li koji je bio nadimak Mitra Kneževića?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Četnik.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li bi se moglo reći da, kada biste videli zajedno Milana Lukića sa Mitrom Kneževićem, da bi ga Milan oslovljavao sa Četnik?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja, ja. Jeste, zvali su ga svi Četnik, Mitre Četniče. Mitre Četniče, osvetniče, tako nešto. I puno je on meni jada napravio, mnogi ovi svjedoci mene nisu ni poznavali, nego su čuli, čuli to. A kao Četnik ga znali svi građani Višegrada. Mitar Četnik.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: On nije imao jedno oko, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete je li imao nekakvu protezu za to oko, stakleno oko ili je imao povez? Kako je to oko vama izgledalo?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije on imao protezu, ja mislim da je to bilo oštećeno oko, uže, da li 100% na njega nije video, ne znam. Ali nije imao ono, kao ono, original, ono šta urade doktori, pa da se to i ne primjeti, nije to nego oštećeno oko i uže. Ja mislim da nije na njega video. I mislim da nije imao zenice, zenice nije imalo, samo, onaj bijelo, beonjaču. Nešta, mislim da nije imalo zenice ... Ne mislim ...

SUDIJA HANT: Postoji njegova fotografija u spisu. Sada ćemo da napravimo pauzu i nastavićemo u 14.30.

(pauza)

SUDIJA HANT: Gospodine Grum.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, pre pauze i tokom pauze, želeo bih da prenesem da su prevodioci zamolili mene i gospodina Vasiljevića da usporimo i stoga želim da to prenesem i gospodinu Vasiljeviću.

SUDIJA HANT: Dobro.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, pre pauze govorili ste o gospodinu Kneževiću, dakle o njemu smo razgovarali. Pitanje koji bih želeo da vam postavim je sledeće: kada bi neko stajao oči u oči sa gospodinom Kneževićem, kada bi ga gledao pravo u lice, da li bi bilo očigledno da mu nešto nije u redu sa okom?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li biste vi sebe opisali kao čoveka koji donekle fizički liči na gospodina Kneževića?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vas je, u bilo kada u životu, neko zamenio za Mitra Kneževića?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, znam 1992. godine, ovaj, mene su zaustavili, pitali šta ja to radim gore u selu Odžak, da sam navodno, ovaj, išao u selo Odžak, provocirao Srbe zato što čuvaju Muslimane. Ja znam da nisam, pa ovako ti Srbi mene dobro znaju, pa znam da bi to neko mogao posvedočit'. Na kraju se ispostavilo da je išao Mitar Knežević. Mene to, pravo da vam kažem, nije ni interesovalo, ja znam da nisam, a ti ljudi iz sela Odžaka, to je jedno malo selo sa pet-šest domaćinstava, baš svi znaju, pa ovaj, nije to mene puno ni interesovalo. Znam da nisam, a na kraju sam saznao da je on. I to je tačno da se desilo, da je išao gore, da je postrojavao ljude, da je provocirao, držao ih, ne znam koliko vremena. Ne znam, tako, pa, tako iz početka, šta znam, čujem tako na ulicu, kaže, pa kako. Dok ljudi ga nisu upoznali, kad su ga upoznali, znali su onda o kome se radi. Mislim da uopšte komplet Višegrad imao o njemu skroz loše mišljenje, on je umro. Da, nije ga niko volio ni ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Osim toga da ste čuli tu priču koju ste nam upravo ispričali, dakle za taj događaj koji se dogodio u tome selu, je li vam iko ikada prišao i obratio se sa "Mitre Kneževiću", greškom? Da li se to ikada dogodilo?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, znali su mene odlično ljudi. Mene nisu, nisu, ovaj, ko je me poznav'o, a njega nisu znali, iz početka. On nije bio u Višegradu, on je bio u Dubrovniku, a ja sam bio konobar, pa tako da je većina ljudi mene i znala. A radio sam godinama u Višegradu, a možda nekad bi neko, ovaj, ko me ne zna ... Meni nije nešto u sjećanju da je neko mene zvao "Mitre" ... Nekad nazvao "Mitre Kneževiću", nije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Mitar Knežević nije bio konobar, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I koliko vi znate, on nikada nije radio u firmi "Panos", ni u kome svojstvu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne. Nije mi poznato da je radio u Višegradu ikad, ni u jednoj firmi. Nije mi poznato. Baš mi nije poznato. Mislim, sigurno da nije, jer morao bi ... Dugo sam ja bio u Višegradu. Mislim da nije nikad, možda je radio tamo, onaj, u šumarstvu, da je ... Ne mislim, ne znam. Al' u mojoj firmi nije nikad, gdje sam ja radio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: On nije bi oženjen, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa vidim ja tamo u vjenčanom listu da nije, a ženio se on dvaput. Znam, jedna moja komšinica, susedno selo, ja ću malo sačekati da se prevede. Božić Milanka, pa se sa njom razveo, ona je izg ... Ona je kasnije bila i na živcima bila otišla, bila je nervni bolesnik. I znam da je se ženio isto dolje s našeg kraja, jednu iz sela Uzamnice od koje familije, da li je od Ševruta ili Gudovića i da je im'o tu ženu i dijete i da mu je ta žena sa djetetom, ne znam da li je imalo dijete i godinu dana, dobro, davno je to bilo, skočila u Drinu. To je sigurno. Znam, ja ovaj i bio je on zato u zatvoru, u centralnom, to ima možda jedno 15 godina. I oslobođen je, šta je, ne znam kako, nisam ja to ni pit'o niti, ali to znam. Ali vidim sad u ovoj umrlici da nije bio vjenčan ni sa jednom ženom.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Po vašem, znanju, nijedna od njegovih žena nije se zvala Milojka, kao što se zove vaša žena, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Milanka mu je bila ova što je bila Božićka, nju znam to selo do sela, to je blizu selo do sela. A ne znam ovu drugu ženu kako mu se zvala. Ona je bila, znam da je bila sigurno iz sela Uzamnica, isto dolje, jedno pet kilometara od mog sela. A kako se zvala, ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I koliko vi znate, on je imao samo jedno dete i to se dete utopilo u Drini, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. To je davno bilo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da se vratimo sada na neke od ljudi za koje ste rekli da su bili članovi grupe Milana Lukića. Prvo pitanje koje će da vam postavim je sledeće: jeste li vi znali da li je bilo policajaca, ljudi koji su povezani sa policijom u Srbiji, bilo u Beogradu ili Obrenovcu, dakle ta dva mesta za koje ste rekli da su oni odande došli?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Policajaca, mislite iz Višegrada?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste nam, odnosno, govorili ste o osobi VGD-3, 4, 5, 6, 7, 8 i 9. Rekli ste da su oni iz, bilo iz Beograda, bilo iz Obrenovca. Po vašem znanju, je li iko od njih bio pripadnik policije, Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: A, ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znači, po vašem znanju, njihov prvi posao u policiji bio je u letu 1992. godine, u Višegradi?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sada bih vam skrenuo pažnju na osobu pod brojem 8 i zamolio bih vas da nam ukratko opišete kako ta osoba izgleda, dakle koliko je visoka, koliko ima kila, ima li možda bradu i brkove, odnosno da li je možda u to doba imao bradu i brkove i kakve mu je boje kosa?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: VGD-8, je l' tako?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Kosa mu je crna, nije imao bradu ni brkove. Manji je od mene ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li nam, otprilike, reći koliko je imao kila, to jest možete li usporediti njegovu težinu sa vašom u to vreme?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Manji je on od mene i mršaviji od mene.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Postaviću vam sada isto pitanje u vezi sa osobom VGD-7.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: On je brat VGD-8. Skroz mali čovjek, mali skroz.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kakve mu je boje bila kosa?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Crna.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li on možda imao bradu i brkove?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas da nam opišete kakve je građe bio, odnosno koliko je imao kila, da li je bio debeo ili mršav?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Skroz mali čovjek, skroz. 'Nako podeblji, puniji, a mali skroz, izrazito mali.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sada vam postavljam isto pitanje u vezi sa osobom VGD-9.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Mali, mršaviji.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A kakva je kosu imao, koje boje?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Crnu, pročelav. Uvijek je nosio na glavi ili šešir ili kapu, čelav je dobro bio. Ispočetka nije imao bradu i brkove, a kasnije im'o je vel'ku bradu, dovde, ovako. I brkove, sve. Mislim da se nije godinama brij'o.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Upravo ste nam pokazali do prsiju, dakle, da li mu je brada bila do grudi?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tako možda. Neuredan.

SUDIJA HANT: Bojim se da mi nismo ništa videli gde je gospodin Vasiljević pokazivao. Vi ste videli. Možete li da nam kažete gde je pokazao?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, tražiću da nam opiše. Možete li da nam kažete koliko od same brade se ta brada pružala? Koliko santimetara?

prevodioci: Svedok pokazuje do sredine grudi.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: 10 centimetara.

SUDIJA HANT: Hvala vam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A sada VGD-3. Molim vas, odgovorite mi na isto pitanje u vezi sa osobom VGD-3.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Manji od mene. Puniji. Crn. Kad priča malo, k'o guta slova, tako.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li nam opisati to?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, kako da vam kažem, ne znam. Onako, kada, k'o da dobro ... Nejasno izgovara svako slovo, tako.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A je li on, možda, imao bradu i brkove?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije. Kol'ko se sjećam, ponekad možda brkove manje, nešta ovaj, a bradu nije. A i te brkove ako ... Manje, manje skroz.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Recite nam, molim vas, koliko ste visoki?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: 175, 176 tako.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A sada bih vam postavio isto pitanje u vezi sa osobom VGD-4.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Visok, plav.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kažete "plav", mislite svetle kose?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Mi smo čuli jedan broj svedoka koji su govorili o incidentu u Pionirskoj ulici, kako opisuju jednog visokog, plavokosog muškarca. Kada ste vi čuli taj opis, jeste li pomislili da govore o osobi VGD-4?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A VGD-6. Recite nam, molim vas, šta znate o njegovom izgledu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Visok. Kosa crna, nije izrazito crna, 'vako, kako bi vam rekao. Nije u potpunosti crna, između crne i smeđe, tako. Lijep, veći je od mene, mlađi. Sad dobro, ja ovde ne govorim o godinama, nisam rekao, a mogu vam i tako reći, otprilike ako znam za nekoga. Ovaj, ovaj mislim pošto je on meni je komšija ... Rodak daljnji, taj. Ja mislim da je stariji od moga brata godinu dana, znači to bi mogao biti 1962. godište. Godinu dana stariji od mog brata.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I, na kraju, VGD-5. Recite nam, molim vas, kako on izgleda?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Brat od VGD-6. Visok, dobro razvijen, smeđ. Dobro razvijen.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ima li on možda bradu i brkove?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije nikad nosio ni jedan ni drugi, njih dobro poznajem.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, razlog zbog kojeg ove ljude spominjemo pod brojevima je taj što vi mislite da su ovi ljudi opasni, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne bi ja želio, ovaj, da, meni su tamo, ovaj, Ćerka u Beogradu na fakultetu i ovaj, brat i jedna sestra mi u Beogradu živi godinama. To sve ode u javnost, piše se, ne želim da ... Mislim, ovaj, sve što je

moguće da ih ne pominjem imenom i prezimenom. Ne želim, jednostavno, da to oni, šta znam ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ali vi jeste zabrinuti da bi možda ti ljudi mogli da budu skloni nasilju, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ... Možda bi ... Ne, ne bi, ovaj ... Ma šta ni ... Oni znaju mene, znaju oni dobro svi šta sam ja bio i šta sam radio. I da nisam ja ništa tu uradio. Nego da vam kažem, meni, ovaj, razgovarao sam sa ženom skoro telefonom, kad je onaj snimak pustan, kad ja govorim i pominjem Lukića, odma' je doš'o njegov brat Novica i ženi gore u trgovini gdje radi: "Pa šta ono" kaže "kum tamo svjedoči, on svjedok?" A ja kažem ženi: "Reci ti njemu, šta bi on htio da ja, ovaj, ne govorim, ne pominjem njegovog brata? Pa zna on šta mu je brat radio, on dobro zna, pa zna on gdje sam ja, ja sam na sudu, da sam u pritvor ... U zatvoru, u pritvoru. Je l' on normalan? Pa ne mogu ja snositi djela njegovog brata, zna on zašta se ja teretim." I tako, ovaj, ne bi' želio, da vam pravo kažem, da me uopšte neko pita jer, ovaj, pogotovu dijete mi je ovo u Beogradu. Šta ima dijete s tim? Odma' bi oni to, pomenem ime, šta je prič'o ... šta. Tako.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sada bih vam skrenuo pažnju na vaš iskaz od 16. i 17. novembra. Jete li vi ljudima iz Tužilaštva iskazali svoju zabrinutost, da bi barem VGD broj 3 i VGD broj 4 mogli da naude članovima vaše porodice, nije li to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A sada bih vam postavio sledeće pitanje: jeste li vi tek nedavno počeli da verujete da su ta dvojica ljudi opasni ili ste krajem maja ili početkom juna takođe njih smatrali opasnim ljudima?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Opasnim, opasnim. Nije samo, nego sad ja govorim iz razloga toga što bi' ja, sad njih pominjem, pa što bi', bojim se, normalno, da mi ne bi', ovaj, napravili kakvih problema porodici, a ne valjaju oni.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, niko neće od vas tražiti da sada spomenete njihova imena. No, ono šta vas ja pitam je sledeće: na kraju meseca maja, odnosno na početku juna, jeste li vi smatrali da je osoba VGD-4 opasna osoba?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da i ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete na čemu ste zasnivali to svoje uverenje, zašto ste mislili da je on opasan?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, recimo bio sam prisutan kad su to kod rijeke uradili taj zločin, on i Milan i VGD-3. Onda, nisu imali namjere nikako dobre, oni su došli. Znači, ovaj, s tom namerom.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pre događaja kod reke Drine, pre tog dana, jeste li pre osobu VGD-4 smatrali opasnom osobom?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam im'o prilike, ovaj, da baš vidim, ovaj, da je napravio neki zločin.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A postavio bih vam isto pitanje u vezi sa osobom VGD-3. Pre događaja na reci, jeste li njega smatrali opasnom osobom?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li vi znali koja je vozila koristila grupa Milana Lukića?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, Milan Lukić je imao "pasata" (Passat), a ovi, pa mislim, 'vako da vam kažem, da oni, vozila koji su vozili, da su oni, ovaj, krali. Sad koja su vozili, šta znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: "Pasat", je li to crveni pasat o kojem je govorio određeni broj svedoka na ovom suđenju?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste da ste mislili, oprostite, povlačim pitanje. Dakle, jeste li vi smatrali da je taj crveni "pasat" jedno od vozila, dakle jedan od automobila koji je ukraden?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ni ... Pa da vam kažem, ja nisam smatrao, jer on je radio u Švajcarskoj, nisam ni razmišlj'o o tome, da pravo kažem. Nikakvo čudo nije da čovek ima auto dobar koji radi u inostranstvu. Nisam ja sa njim ni kontaktir'o toliko, šta ja znam, to je sve početak. Ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Čuli ste najmanje jednog svedoka, ako ne i više, koji su svedočili da je taj crveni "pasat" bio jedini takav automobil u Višegradu i da je bio vlasništvo jedne žene koja se zvala Bahija Zukić. Jeste li vi znali da je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da je njen auto? Ne znam, sad vidim da je u redu, da jeste, ovaj ... Nešto, ja ne znam da, kad sam saznao, znam da sam saznao da je on ubio tu Bahiju, al' da l' saznao prije bolnice ili poslije, ne mogu vam tačno ništa reći. A znao sam ja prije nego što sam, znao sam, al' kad sam saznao ne znam. A znao se to da je u Višegradu, pričalo se. Čak su jedni pričali da je puc'o, jedni da je nekom metalnom šipkom razbio glavu, šta ja znam. Njega nisam nikad to pitao, ne bi on ni rekao. Šta znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jese li vi poznavali Bahiju Zukić? Svedoci su govorili da je ona bila ugledna građanka Višegrada, jeste li je vi znali?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, znao sam i nju i muža joj znao. Držala je piljaru. Znam ženu, znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jesu li oni dolazili u restoran "Panos" gde ste vi radili, dok ste vi radili?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa muž jeste ponekad, ona nešta ne znam, radili su oni dobro, imali su oni posla, slabo su oni, ovaj, kako bi' rek'o, imali vremena za to. Dobru su piljaru držali, bili su vrijedni, radili su. Ali znam ih i nju i muža.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ta piljara njihova, bila je blizu, jako blizu mesta gde ste vi radili, blizu restorana "Panos", je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znam ja gde je bila ta piljara. Piljara je bila kad se prođe rzavski most, pa jedno 50 metara s lijeve strane. A sad nešto razmišljam da li ima gore u gradu, nešta ne znam, ali znam ovo dole, znam. Tu sam se i ja kad pođem kući, tu mi je bilo najbliže, više puta uzim'o voće djeci, tako. A da li ima dve piljare, moguće, ne znam, ali mi nešto nije poznato, kod "Panosa" nije bila nijedna. Bile su još dvije u gradu, tamo. Jedna je bila UPI-jeva, u stvari obadvije su bile UPI-jeve, "Bosna", firma i ima jedna gore ona, isto Musliman s gornje strane, pa kako se ono preziva, ne mogu se sjetiti. Nešta mi nije poznato da je familija Zukić ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da vam postavim ovo pitanje, da li bi bio u pravu ako kažem da, u vreme kada ste prolazili mimo te njihove piljare kući, a konkretno u vreme kada ste ulazili u tu njihovu trgovinu, da ste barem ponekad viđali crveni "pasat" parkiran pored njihove trgovine?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja, sad o "pasatu" ... Pa, vjerujte, jesam ... Znam, ovako, da su imali, ja mislim bjeli kombi jedan, muž da je to vozio, kol'ko se sjećam ovako, mislim tako. A za "pasata" ja nisam nikad ni imao kola, ja se u te marke ne razumjem recimo i šta znam, onaj ... A da jeste, sigurno jeste, tako ... Znam da su imali bjeli kombi, tako kol'ko se sjećam, za nabavku te robe i to. Više puta tu stajao pred piljarom kad prođem, vidim istovaraju robu i tako.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi ste upravo rekli da ste u jednom momentu saznali da je Milan Lukić ubio ovu ženu Bahiju Zukić, je li to tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste, samo ne znam tačno kad sam to saznao, da l' sam prije odlaska u bolnicu ili ne, ne mogu vam tačno reći.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je moguće da se to desilo pre nego što ste otišli u bolnicu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ne znam tačno sad šta da vam kažem ... Ne bi', ne znam, ne bi mog'o tač ... Ne znam. Ne bi' mog'o ništa tačno, ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste prvi put, koliko se vi sećate, videli Milana Lukića da vozi tog crvenog "pasata"?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam ... Ne bi' ovaj ... Vozio jeste, dok sam ja bio, normalno, u Višegradu, pre nego što sam slomio nogu, al' kol'ko prije, ne znam. Nisam ja to ni, mislim ... Šta sam ja to ... Nije to mene ni interesovalo i ko šta vozi i koja kola. Pogotovo ja nisam bio vozač, nisam imao kola, pa i to malo ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ali pre minut ili dva ste nam rekli da ste pomislili da je možda on mogao ta kola da doveze iz Švajcarske. A ja iz toga zaključujem da ste ga vi videli kako vozi crvenog "pasata" ubrzo nakon što je stigao u Višegrad?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da. Vozio je crveni "pasat" i tačno to znam da je imao crveni taj auto. E, sad, ovaj, kad, najverovatnije kad je tu ženu ubio, da je odmah i vozio, normalno. E sad tačno, ovaj, tamo vidim u izjavama da je 19. maja nastrandala, znači od tad.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li bi se moglo reći da, kada ste videli Milana Lukića da vozi kola, da je najčešće vozio crvenog "pasata"?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Ja ga nisam, ovaj, nešto ne znam da sam ga viđ'o u drugim kolima. To za vrijeme, ovaj, dok, je rat trajao, jeste kasnije, onaj. Ja ne znam, čekaj, šta je sad, ja mislim da je taj njemu "pasat" otišao u Drinu, parkiran bio, pa št ... Ne znam tačno šta je bilo. U stvari, uviјek je kola im'o.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sada ćemo govoriti o onome šta se dogodilo u Mušićima. Onog dana kada ste vi ušli u kola koja je vozio Milan Lukić, u Prelovu, da li je to bio taj crveni "pasat"?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Govorićemo o onome šta se govorilo na reci tog dana, kada ste se odvezli do reke. Da li ste i tog dana bili u crvenom "pasatu"?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vam je Milan Lukić ikada u razgovoru rekao kako je došao do tog crvenog "pasata"?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam ja njega nikad ni pitao, ovaj, ne bi on to ni rek'o, al' drugi su pričali, jer kasnije, pogotovo kad je već prošlo to vrijeme, koje, ja sam radio u kafani kad sam zaliječio nogu. Pa tako čuješ neki razgovor ili, znalo se da je on ubio tu ženu i da je uz'o auto i ... On nije nik ... Ne bi on nikad prič'o šta radi. Vrlo je lukav, onako ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Čuli ste svedoka VG-84 koji je ovde svedočio i opisao grupu Milana Lukića i za koju je rekao da je koristila stari crveni kamion bez auspuha i da je taj kombi pravio doste buke kad se približavao. Da li ste vi ikada videli članove grupe Milana Lukića da koriste taj kamionet?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nešta mi to nije poznato, ne znam. Možda i jesam al' ne sećam se. Ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ako kažete "možda", šta to znači, da ste vi možda videli taj kombi ili da ste možda videli grupu Milana Lukića sa tim kombijem?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam, ovaj, ja nisam nikada Lukića video da vozi neki kamion. Njega nisam, on je uvek im'o luksuzan auto, sad posle rata im'o džipa, zelenog. A nisam ga stvarno vid'o da vozi kamion neki.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste nam da Milan Lukić nije govorio o stvarima koje je radio, ali pitam vas sada, da li ste čuli da je neko drugi pričao o tim lošim stvarima u kojima je on učestvovao, u koje je bio umešan?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Pa pričalo se, šta znam, nije ništa dobro.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste vi po prvi put čuli neku od tih priča?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam ja, da vam kažem, ja sam otišao u bolnicu, kasnije sam bio na tom bolovanju. Ja znam, recimo, za ovaj incident, za voz u Štrpcima, to je preko televizije, radija, bilo je, mnogo se pričalo i da je bilo sumnje da je on te ljude izveo iz voza. I zato je ležao u zatvoru u Srbiji, znam da je bio osumnjičen za ubistvo Stanka Pecikoze, znam, pa puno se pričalo, sad kako, šta ... Da je bio organizator svega.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U vreme kada ste vi bili sa njim u Mušićima, vi ste ubrzo nakon tog dana saznali da su se on i članovi njegove grupe vratili u to selo, silovali neke žene i odveli neke muškarce koje niko od tada nije video, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam ja saznao, ja sam, ovaj, tamo ... Ja sam saznao to ovdje, po izjavama svjedoka, 55, 59. A meni nešta nije poznato, pogotovo za te žene, to silovanje, odakle ja znam. Ništa ja, ovaj, nisam ja sa njim više nikad išao u Mušiće.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Želim da vam privučem pažnju na razgovor od 16. novembra, na strani 44. Da li se sećate da ste rekli, citiram: "A što se tiče tog ko je bio sa njim," govoreći o Miljanu Lukiću "koga je on to silovao, ja to stvarno ne znam, ali ono šta znam da on nije činio dobre stvari." Da li se sećate da ste vi tako odgovorili, u tom razgovoru koji smo vodili?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa da. Tako sam rekao. Ja ne znam koga je silovao, al' nije dobro.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Želim da vas pitam sada, šta vi znate o Belim orlovima? Vi znate da postoje paravojnici koji su sebe nazivali Belim orlovima, koji su bili u Višegradi?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I ti ljudi su bili Srbi, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su članovi Belih orlova bili iz Višegrada ili iz Srbije?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne mora da znači da su svi iz Srbije, možda iz Crne gore, iz Višegrada nije mi poznato da je iko bio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kakav je odnos bio između njih i Užičkog korpusa, ako znate?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste ikada videli pripadnike Belih orlova i Užičkog korpusa da patroliraju zajedno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne mislim, ovaj, ne bi oni mogli sa njima, nisu oni dozvoljavali da oni, ovaj, ne bi to dozvolila, ovaj, policija vojna Užičkog korpusa. Ne mislim da bi oni sarađivali, jer ovo su oficiri 'vamo vodili i vojska koja je pod komandom. Ne mislim, nisu oni smjeli praviti gluposti dok su oni bili tamo. Neke, ne znam, naročito nisam ni čuo, ne znam, dok je korpus bio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su pripadnici Belih orlova bili na kontrolnim punktovima oko grada?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Vojska je držala, ovaj, te punktove.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vi znali da Beli orlovi čine zločine protiv muslimanskog stanovništva Višegrada?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, zn ... Vid' o sam ih na ulicama, mazali su se, bili su garavi, kad je otišao korpus onda su oni počeli da pljačkaju. Šta znam šta su radili. Bili su stalno namazani, uvijek su nešto ... Većina, ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Osim da su pljačkali, da li znate da su i ubijali ljude?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa jesu, sigurno. Nisam video, ali jesu, sigurno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A koliko vi znate, da li su njihove žrtve bile uglavnom Muslimani?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja, ja. Mislim samo Muslimani.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste vi prvi put saznali da se priča o tome da oni čine takve zločine?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Svaki se njih boj'o, znate. Bili su drski, isto, nepoznati, pa nisu, nismo smjeli sa njima ni kontaktirati puno, ni pi ... Mislim, izbjegav'o bi svako to.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Između 19. maja i 7. juna, da li ste vi videli kuće ljudi za koje ste znali da su muslimanske, da li ste videli da je ijedna od tih kuća bila zapaljena?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, bila je tako poneka kuća, bila je dolje odakle ja idem u grad, kuća doktora Zejnil Safeta zapaljena, Muje Šete, gore u gradu znam da je bila Alije Šabanovića, tako. Nije puno bilo, puno je i jedna, ali ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Te kuće su bile zapaljene pre 7. juna?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li bi bilo ispravno reći da je većina zločina koje su počinili Beli orlovi bila počinjena noću, nakon što bi pao mrak?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, najvjerovalnije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li bi bilo ispravno reći da je većina zločina bila počinjena protiv nenaoružanog muslimanskog stanovništva Višegrada?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, mislim da je tako. Jeste sigurno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je vaše mišljenje da su oni bili u Višegradu kako bi izvukli neku korist od tih zločina koje su počinili nad Muslimanima u Višegradu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja lično mislim da oni nisu došli da pomognu nikoga nego su došli da pljačkaju, to je moje mišljenje. Mada njega nije interesovao ni Srbin ni Musliman, sad ovaj, to je moje mišljenje. A mislim da gde god bi on doš'o da bi taki bio. Bitno je da opljačkaju i oni odoše, mislim to.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U utorak ste nam rekli da ste pobegli iz Višegrada tokom izvesnog vremena i da, kada ste se vratili u Višegrad, je u gradu već bio Užički korpus, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste se vratili u Višegrad, da li su i Beli orlovi već bili u gradu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam, sad da vam kažem ovako tačno, ne mogu ... Ne mislim ja da su oni smjeli išta raditi, nisu se te gluposti činile dok je bio Užički korpus. To je puno vojske i komanda je tu, nema to, ne bi smjeli.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U utorak ste nam govorili o vašoj sklonosti alkoholu. Postaviću vam sada nekoliko pitanja o tome. U utorak ste nam rekli da kad biste počeli da pijete, za vas bi bilo veoma teško da se zaustavite, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Takođe ste rekli da kad ne biste potpuno zagazili, da biste otišli na kliniku da dobijete infuziju da se izvučete iz tog stanja?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam opišete šta se dešava sa vama kada stvarno zagazite u to, šta se onda dešava?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, pijem, pijem puno, iz dana u dan, prestajem jesti, ne jedem ništa po tri-čet'ri dana, ne mogu, a alkohol mi se traži, pogotovu kad ustanem izjutra. I onda iznemoćam, kako da vam kažem, k'o da lebdim.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada kažete da prestanete da jedete, da li to znači da biste, svaki put kada biste zagazili u to, u taj alkohol, u piće, da biste svaki put prestali da jedete?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam mog'o jesti ništa i ako bi nekad jeo, to je sasvim malo, ne može. Nisam mogao.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, da li bi bilo ispravno kada bih rekao da svaki put kada biste puno pili, vi ne biste mogli da jedete?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, pa dešavalo se meni po tri-čet'ri dana da ništa ne jedem, baš ništa.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi ste nama u utorak rekli da, kako biste se iz toga izvukli, ne samo da vam treba infuzija već i pomoći kako biste mogli da jedete, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Dobijao sam ja ove lijekove, vitamine, one, znam dobro "bevipleks", on je bio za apetit, lijekove za smirenje i tako.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sada ču da vam postavim pitanja o vašem radu u Teritorijalnoj odbrani. Da li je ispravno da se kaže da ste počeli da radite u Teritorijalnoj odbrani posle 19. maja, kada je izdato naređenje za mobilizaciju, kada su to naređenje izdale lokalne vlasti srpske Teritorijalne odbrane u Višegradu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. 19. maja smo mobilisani. Ja sam bio u selu Prelovo mobilisan.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Od momenta kada ste mobilisani, 19. maja, pa do dana kada vi kažete da ste otišli u bolnicu, vi više niste radili kao konobar, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

SUDIJA HANT: Ja nisam siguran da li to znači da to nije tačno ili da on nije radio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam objasnite da li hoćete da kažete da vi tada niste više radili kao konobar?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam više radio kao konobar. Mislim, ovaj, da se samo razumjemo, ako mislite na čitav period, je li ili samo do ... A ne, vi ste rekli do 14. juna da nisam radio. Od 19. maja do 14. juna nisam, dok nisam slomio nogu nisam radio kao konobar, nisam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je restoran "Panos" ostao otvoren tokom tog perioda?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ostala je, radila je, onaj gore dio do "Panosa", gdje piše "Gril". To je isto naš objekat manji, on je radio, "Panos" nije. Restoran "Panos" nije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A 19. maja, vi ste se prijavili kod Teritorijalne odbrane, u komandu Teritorijalne odbrane u Prelovu, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Poslednji put kada ste radili za Teritorijalnu odbranu u Prelovu, je li to bilo 28. ili 29. maja, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Za vreme tog vremenskog perioda, da li ste imali neke slobodne dane?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne mislim. Ne mislim, to je bio, ovaj, tek početak i bilo je tu i posla i nabavke, ovaj, sve što treba za kuhinju, ne mislim da sam imao i jedan slobodan dan.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li se vi sećate, je li to bilo 28. ili 29?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ja mislim, ako, ja sam bio tri dana u, pritvoren, tri, čet'ri, ne znam tačno, ne mogu sad ... 28., 29., tako.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi ste bili u pritvoru zato što ste poslednjeg dana, dakle, bilo 28. ili 29. odbili da odnesete večeru ili obrok za noć zato što ste se plašili, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam uvijek se bunio što vučemo naveče tu večeru, ali glavni razlog je bio što se pomera linija još pet kilometara, pa, znači, još ja pet kilometara moram da idem noći, iz sela Blaca u selo Rujište.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Poslednju obrok u čijem pripremanju i isporučivanju ste vi učestvovali je, dakle, ručak 28. ili 29. je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, vaša služba, vaš rad sa Teritorijalnom odbranom u Prelovu trajala je ukupno devet i po ili 10 i po dana, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, kada se linija fronta pomerila, ona se pomerila do sela Rujište, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A Rujište je selo u kojem živi familija Lukić, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Ima još familija Lipovaca, ima Ivanović, ima Kadić, ima ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li se vi družili sa članovima ovih drugih porodica koje ste sada pomenuli?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, znao sam ih ja, daleko je to od mene. Nisam ja, ovaj, to je selo. Onda nisu oni svi tu, šta ja znam, ima ih puno radi u inostranstvu, ima ih puno po Srbiji.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je ijedna od tih familija, a posebno familija Lukića, bila evakuisana iz sela zbog borbi koje su se vodile?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam kako mislite evakuisana, da li ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je iko morao da ode iz svoje kuće zato što više nije bilo bezbedno ostati u selu, tako blizu liniji fronta?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da je otišao Dagan Lukić i Milan Lukić, to je jedan Milan Lukić, to je stariji čovjek i njegov brat. To sam saznao kad sam 1993. godine bio, ovaj, dolje na liniji. Oni su napustali sa stokom tamo, otišli su u Srbiju i bili su, kol'ko su bili, jedno godinu dana, ne znam ni ja. Dva brata, stariji ljudi, Milan i Dragan Lukić.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li bilo kuća u Rujištu koje su bile razorene zbog tih borbi?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Od strane Muslimana mislite, ili?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Od bilo koje strane?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, nije bila nijedna izgorela kuća, nije

...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li iko od članova familije Lukić ranjen u tim borbama u njihovom selu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: E pogin'o je Milan Lukić. Ja mislim 1993. godine.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ja vas pitam da nam kažete za ono vreme kada ste vi bili u Prelovu, od 19. maja pa do 28. ili 29. maja, ja govorim o tom periodu. Da li je tada iko, a da vi znate, iz sela povređen?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije mi poznato, ne znam. Nije mi poznato.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste mobilisani, dobili ste konkretna uputstva da odete u intendantsku jedinicu u komandi u Prelovu, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I vaša odgovornost, vaša dužnost u Teritorijalnoj odbrani bila je da pomažete u transportu hrane od grada Višegrada do Prelova, gde se ta hrana zatim delila vojnicima na liniji fronta, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne hrana, od Višegrada do Prelova namirnice, namirnice, a hrana se spremala u Prelovu. Pa od Prelova do linije fronta se vozila. Samo sam ja nabavljao robu u Višegradu, pa vukao za Prelovo. A u Prelovu je bila kuhinja.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi ste učestvovali u oba dela toga posla. Nije li tačno da ste vi učestvovali u transportu namirnica od Višegrada do Prelova, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A, isto tako, je li tačno da ste vi učestvovali u pripremi i raspodeli te hrane nakon što je hrana bila spremljena u Prelovu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Transportovao sam je dalje, bio je tu kuvar jedan koji je to, on je vodio računa oko kuhanja, jedan stariji kuvar.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi lično niste učestvovali ni u kakvim borbenim dejstvima na liniji, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam ja bio za to obavezan.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U jednom trenutku, 28. ili 29. uhapšeni ste i odvedeni u kasarnu "Uzamnica" koja se koristila kao pritvor, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste nam u utorak, da ste tokom svoga rada u Prelovu i dalje pili, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li bih bio u pravu ako kažem da ste i dalje poprilično pili, da ste dosta pili?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, jesam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U koje doba dana bi ste obično počeli da pijete dok ste radili u Prelovu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Uvijek sam ja pio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li biste onda popili piće čim biste se probudili ujutru?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Obično sam tako i radio, da vam pravo kažem ja.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi ste u kasarni "Uzamnica" ostali do svoga puštanja na slobodu, da biste otišli na sahranu svome rođaku, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam puštan kad je on pogin'o.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodin Domazet je danas predocio dva dokumenta u dokazni materijal i iz dokumenata mi znamo da vam je rođak poginuo 1. juna i da je pokopan 6. juna. Da li je to u skladu sa vašim sećanjem o njegovoj smrti?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znači, mene su pustali 1., kad je on pogin'o, a znam da nisu ga odmah mogli izvući. E sad, kol'ko je dana prošlo, ne znam, ovaj, jer je on pogin'o u šumi, pa dok su ga našli, dok su ... Bio sam na sahrani.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ali sigurni ste da ste pušteni onoga dana kad je poginuo, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Tokom tog čitavog vremena koliko ste bili u zatvoru, štrajkovali ste glađu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Recite zašto ste štrajkovali glađu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, zato što su me zatvorili.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste poslednji put jeli, dakle, bilo 28. ili 29.?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ne znam, odakle znam ja.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li odbijali sve obroke dok ste bili u Uzamnici?
OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa nisam prvi dan, ja sam mislio da će oni mene pustati možda.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znači, bilo 29. ili 30. juna, ste jeli hranu koja vam je ponuđena u Uzamnici?

SUDIJA HANT: Da li je to pravi mesec? Mislim da govorimo o maju.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da, izvinjavam se. Dakle, 29. ili 30. maja ste jeli hranu koja vam je ponuđena u Uzamnici?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Dobro, najvjерovatnije tako, ne znam. Znam samo da sam štrajkovao, sad.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste prestali da jedete, niste jeli sve dok vas nisu pustili iz zatvora?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Ja sam ... Dolazio je doktor Vasiljević, dao mi infuziju, e sad da li je on dolazio taj dan ili prije na dan kada je taj moj rođak poginuo, da l' sam tad primio infuziju, ne znam tačno sad, da bi to tačno odredio. Samo znam, kad su mi saopštili da je poginuo, da su me pustali.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A zašto ste dobili infuziju?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa vjerovatno, ovaj doktor je rođak, ma zna on, zna on moje probleme kad pijem, znate.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da se poslužimo vašim načinom opisivanja vaših navika u piću, recite mi, molim vas, koliko ste bili zagazili u piće onoga dana kada ste uhapšeni?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam kol'ko sam, ovaj, da vam kažem, ja sam, uvijek sam ja mog'o da popijem, tako. Mog'o sam na nogama uvijek, bez obzira, ovaj, šta znam ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ja znam da ne vozite, ali da li biste se smatrali previše pijanim da vozite automobil ili da upravljate nekakvom mašinom, da li ste bili isuviše pijani za tako nešto?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne bi, ne bi' smio voziti, nego, ovaj, ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Zbog količine alkohola koji ste konzumirali u to vreme?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ja i ne bi', mislim, mogao tu voziti. Ovaj, šta ja znam, sad kako da vam kažem ja i gubim na refleksima kad pijem nekol'ko dana, al' ja nisam nikad ni vozio, pa ne znam kako to ide.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Po vašem mišljenju, da li je piće delovalo na vašu sposobnost da ispravno radite svoj posao u Prelovu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa jeste, normalno. Ne može čovek i pijan i trezan. Ja znam kad, ovaj, radim redovni pos'o konobara koje su to razlike, ogromne su to razlike. Za bilo koji posao i kad spavam, pijan i trezan.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li biste se složili sa mnom da je vaše zatvaranje u Uzamnici takođe bilo u skladu sa odlukama vaših pretpostavljenih da vas treba kazniti zato što ste bili pijani na radnom mestu, odnosno na zadatku?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, mislim da su oni to najviše po tom i zaključili.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znači, njihov razlog što su vas zatvorili više se ticao toga što ste bili pijani na dužnosti, nego vašeg odbijanja da delite hranu po noći, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ne znam ja šta su oni mislili, možda su oni mislili da se ja otrijeznim, pa da onda, sad, šta ja kažem, ja mislim ako pijem, pa kad prestanem piti, ja ne pijem po tri mjeseca, po dva, tako. I onda nisam ja pio kad ne pijem, al' ako počnem piti onda ... Kad počnem piti, teško se, teško sam mog'o da se, da stanem, da, rijedak slučaj da bi se napio pa da prestanem sutra, bilo je i toga al' rijetko.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodin Domazet je Tužilaštvo dao neke izjave svedoka odbrane koji će za nekoliko nedelja doći ovde da svedoče. Recite, jeste li imali vi priliku da vidite te izjave?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jesam, doktora Gorana Lončarevića, Aleksandra Moljevića, je l' mislite od medicinskom dijelu ili, ili sve izjave koje sam vidiо?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pitam vas samo jeste li videli izjave, uopšteno, jeste li imali priliku da ih vidite, da ih pročitate?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I shvatate li vi da će jedan od tih svedoka sesti na mesto za svedoke i da će nam reći da je razlog vašeg zatvaranja u stvari taj što ste bili pijani? Da li ta osoba greši, ili je u pravu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da je u pravu. Pa, jeste.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li biste se složili sa mnom da ono što vi nazivate štrajkom glađu, odbijanje hrane u toku dva ili moguće tri dana, da je to, takođe, posledica onoga šta se vama događa sasvim često kada pijete alkohol?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, da. Ne bi' ja mog'o puno ni jesti, ovaj, pogotovu tih prvih dana.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Postaviću vam ponovo pitanje. Nije li to što niste jeli bio rezultat vaše zavisnosti od alkohola ili je to, pak, bio rezultat vaše odluke da počnete da štrajkujete glađu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, pa nisam htio jesti, a, ovaj, šta znam ja u tim momentima, a ne bi ja mog'o puno ni jesti. Nisam mog'o nikad jesti kad pijem, ako sam jeo, malo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Recite nam nešto o zatvoru Uzamnica. Je li zatvor bio pun ljudi?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije, samo je bio sa mnom jedan, onaj, Pero Šimšić. I on je, ovaj i njega su pijana uhapsili.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Šta je on bio po nacionalnosti?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Srbin.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li u zatvoru bilo Muslimana?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisu oni bili sa nama i ako je bio, nisu, ovaj ... Mi smo bili ovamo u jednoj prostoriji posebno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li znali da su Muslimani bili zatvoreni u nekom drugom delu, u nekoj drugoj prostoriji tog zatvora?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jesu bili nešta, ja ne znam kol'ko, da li je, ali, ovaj, mi smo bili posebno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kako ste saznali da su i Muslimani u zatvoru? Jeste li ih možda čuli ili vam je, pak, neko rekao da su oni tamо?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Rekli su, ovaj, ne znam šta da ti kažem. Ja ne znam kol'ko je bilo ni kako. Nismo imali neki kontakt sa njima, nismo. U stvari, ovaj Šimšić je bio samo, ja mislim, jedan dan, jedan ili dva, ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da rezimiramo šta ste, u stvari, radili od 19. maja do 14. juna, kada kažete da ste otišli u bolnicu. Od 19. do 28. ili 29. radili ste u Prelovu, dok niste uhapšeni, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A od 1. do 14. niste bili zatvoreni, bili ste u gradu Višegradu, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Već ste nam rekli da se vi lično niste nikada borili u TO na frontu. Moje pitanje za vas je sledeće: jeste li ikome kazali da ste se borili u TO na frontu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja jesam bio na frontu 197 ... 1995. godine. Ne na frontu nego na liniji. Ali da sam učestvovao u uzimanju linija i to, nisam. Ovaj, kako bi' vam rek'o, kad se napadaju linije ili ... Nego sam bio u bajtama, držali, držali straže i tako.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Recite nam, molim vas, koja je razlika između linije i fronta, odnosno bojišta? Možete li da nam opišete koja je tu razlika?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, linija, kad se uspostavi linija, sad držimo mi, recimo, jednu, onaj, liniju sa jedne strane, e sad tamo kol'ko, kilometar, dva, možda nekad više, nekad manje, drže Muslimani i tu se naprave bajte obično, imamo peći, ložimo vatru. Znam kad sam bio na Goraždu, nije niko nikad nikoga ni dir'o, ni, nisu oni napadali nas, ni mi njih, tako. Oni ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A front, odnosno bojište, bio bi onda onaj prostor između te dve linije, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: E pa sad, ako bi se desilo da napadnu oni nas ili mi njih, jeste. Ali nije se to dešavalo kad sam ja bio, a to nije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ponovo ču da vam postavim pitanje. I htio bih da se dobro skoncentrišete na period 1992. godine. Jeste li ikada ikome rekli da ste se 1992. godine borili u TO, na frontu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam ja bio ona frontu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Postaviću vam par konkretnih pitanja u vezi sa vašim poslom u Prelovu. Koliko puta ste svakoga dana putovali na relaciji Višegrad-Prelov?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jednom najmanje, a nekad dvaput, ako bi trebalo ići po nešta dodatno za kuhinju i tako. A jednom sam mor'o ići, ovaj, po namirnice.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kojim biste vozilom išli?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Imali smo kombi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li to bilo službeno vozilo Teritorijalne odbrane?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To je bilo vozilo firme "Šumarstvo" koje je mobilisano za Teritorijalnu odbranu i vozio je ga šofer "Šumarstva", koji je dužio to vozilo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Onim noćima kada ste bili u svojoj kući, da li biste se vozili za Prelovo tim kombijem?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Kad bi iš'o, mislite, kući, od Prelova do kuće?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pitam vas od Višegrada za Prelovo, da li bi kombi ukrcao namirnice u Višgradu, zatim pokupio vas i onda išao na Prelovo?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Mor'o bi' ići ja gore, da uzmem namirnice, kao intendant.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Morali ste da idete u Višegrad?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li biste vi u Višogradu našli taj kombi?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: On bi stao kod moje kuće prije, ja, ovaj, kad ide se, prva, moja je kuća prije Višegrada.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, da li biste hteli da se ovde završi za danas?

SUDIJA HANT: Da, hvala vam. Nastavljamo sutra ujutro u 9.30.

